

BSP2

SME FIT

**STANDARDIZAREA EUROPEANA
PENTRU
INTREPRINDERILE
MICI SI MIJLOCII**

**CONSILIUL NAȚIONAL
AL ÎNTEPRINDERILOR PRIVATE
MICI ȘI MIJLOCII DIN ROMÂNIA**

SUMAR

I. ISTORICUL SI CADRUL DE REGLEMENTARE A STANDARDIZARII EUROPENE

A. Istoric

B. Noua abordare

1. Principii
2. Noua abordare - punct cu punct
3. Adoptarea directivelor Noii abordari
4. Transpunerea directivelor Noii abordari

II. ACTORI

A. Organismele europene de standardizare

1. CEN
2. CENELEC
3. ETSI

B. Organismele internationale de standardizare

1. ISO
2. IEC
3. ITU

C. Modalitatea de conlucrare a celor doua tipuri de organisme (acordurile de la Viena si Dresda)

1. Acordul de la Viena cu privire la cooperarea tehnica intre ISO si CEN
2. Acordul de la Dresda cu privire la cooperarea tehnica intre IEC si CENELEC

III. PROCESUL DE STANDARDIZARE

A. La nivel european

1. CEN
2. CENELEC
3. ETSI

B. La nivel international

1. ISO

2. IEC

3. ITU

C. La nivel privat

1. QS 9000 - History and principles

2. QS 9000 Implementation

IV. STANDARDELE SI UTILIZAREA LOR

1. Definitia standardului

2. Rolul standardului

3. Importanta standardelor pentru intreprinderi

4. Care sunt avantajele standardelor in afaceri?

V. CUM SA GASESTI UN STANDARD - UTILIZAREA PAGINILOR DE INTERNET

VI. IMPLICAREA IMM IN IMPLEMENTAREA STANDARDELOR SI LA PARTICIPAREA LA PROCESUL DE STANDARDIZARE

A. De ce trebuie ca IMM sa utilizeze standardele?

B. Interesul IMM pentru participarea la procesul de standardizare

VII. DETALII CU PRIVIRE LA STANDARDE AFLATE IN CONTINUA DEZVOLTARE

1. Industria alimentara si protectia consumatorului

2. Mediul inconjurator

3. Sanatate si siguranta la locul de munca

4. Constructii

5. Managementul calitatii si instrumente pentru managementul calitatii

Standardizare

ISTORICUL SI CADRUL DE REGLEMENTARE A STANDARDIZARII EUROPENE

ISTORIC

Standardele europene au avut un rol hotarator in construirea pietei interne a Uniunii Europene, ajutand la inlaturarea barierelor de ordin tehnic create de diferentele dintre standardele nationale. Utilizarea uniforma a standardelor europene in cadrul UE si al Zonei Economice Europene elimina o multitudine de modele tehnice nationale diferite, precum si sistemele respective de testare si certificare.

Intreprinderile doresc standarde comune, pentru a reduce costurile cu achizitionarea subansamblelor si componentelor, precum si pentru a se asigura ca retelele vor continua sa fie interoperabile. Standardele ajuta la crearea unui limbaj comercial eficace, iar testele si certificarile corespunzatoare sunt considerate o modalitate de a genera incredere intre partenerii de afaceri.

Standardele europene au constituit un ajutor si pentru guverne, care le-au utilizat pentru a armoniza reglementarile privind protectia si sanatatea consumatorilor, pentru produsele care circula in cadrul pietei. In anul 1985, guvernele statelor membre ale UE au hotarat sa incheie negocierile nesatisfacatoare asupra armonizarii tehnice care vizau, de exemplu siguranta intrerupatoarelor de circuite electrice, valvele de inchidere a arderilor de gaze sau produse cum sunt vestele de salvare si castile.

S-a optat in schimb pentru "Noua Abordare", care limiteaza rolul legislatorului la stabilirea unor conditii esentiale de protectie si sanatate a consumatorului. A fost recunoscut faptul ca expertii din cadrul sectorului privat, impreuna cu organisme de standardizare sunt cei mai potriviti pentru a elabora solutii tehnice care sa corespunda reglementarilor in vigoare.

Incurajarea intreprinzatorilor pentru a contribui la elaborarea standardelor tehnice – nu ca piedici, ci ca instrumente in slujba creativitatii si concurentei — este o practica folosita pana acum si care va fi utilizata si in viitor.

Se implinesc acum 15 ani de cand Uniunea Europeana, determinata de necesitatea de a adopta 250 de masuri cu o rapiditate fara precedent pentru a finaliza piata interna pana in anul 1992, a abandonat vechea abordare de tipul "comanda si controleaza" pentru fiecare produs fabricat.

"Noua Abordare", adoptata in 1985, limiteaza rolul legislatorilor la elaborarea unor cerinte care privesc "interesul public" (protectia sanatatii publice, a consumatorilor, a mediului etc.) si prevede implicarea intreprinderilor private in identificarea celor mai bune modalitati de a se conforma acestor cerinte, fie in mod individual, fie prin aplicarea standardelor tehnice care au fost realizate pentru a satisface conditii specifice. Scopul este a furniza intreprinderilor posibilitatea de a-si intari competitivitatea fara a impiedica inovatia si transferul tehnologic.

Atata timp cat cerintele esentiale sunt reglementate corespunzator si legile care le protejeaza sunt puse in practica, noua abordare este functionala. Trebuie sa functioneze, deoarece numai o structura de reglementare simpla si puternica poate face fata progresului tehnologic rapid din zilele noastre. Orice incercare de a impune reglementari detaliate va esua, din pricina inovatiilor tehnologice ale viitorului. Structura

noii abordari este flexibila, eficienta din punct de vedere al costurilor si neutra din punct de vedere tehnologic. Ea fundamenteaza legatura dintre piata unica si Europa intreprinzoriala, in care intreprinzatorii modeleaza standardele, iar standardele in sesi creeaza noi pietete.

Standardele Noi Abordari — trecut si viitor

Necesitatile noii economii alimenteaza cererea pentru standardele noii abordari si accelereaza adoptarea acestora. Pana la sfarsitul lui 1999, se aprobasera 49% dintre standardele transmise de organismele europene de standardizare, in timp ce in 1995 procentul acestora era de 21 %. Perioadele de elaborare a standardelor se reduc, in ceea ce priveste CEN, cu 40% din 1993. Pana in iunie 2000, standardele noii abordari fusesera ratificate in peste 20 de domenii de productie, de la echipamente de masurare a presiunii pana la jucarii. La adresa <http://www.NewApproach.org/directiveList.asp> poate fi gasita o lista completa a standardelor tehnice elaborate pentru implementarea directivelor din cadrul noii abordari.

In aceasta toamna se va adopta un set de standarde armonizate pentru produse de constructii (in special ciment, beton, conducte). Dupa acestea vor urma standarde pentru geotextile iar mai tarziu standarde pentru sisteme de stropire, alarme de incendiu si structuri de suport. A fost deja realizat un program pentru anul urmator, in vederea finalizarii mai multor standarde.

Sectoarele care sunt deja acoperite prin directivele de armonizare tehnica cuprind: terminale de telecomunicatii si radio, echipamente medicale, echipamente de masurare a presiunii, instrumente de masurare, echipamente mecanice si electrotehnice, produse de constructii, jucarii. In viitor, noua abordare va fi cu siguranta utilizata si in alte sectoare. In prezent, o initiativa a Directiei Generale Intreprinderi vizeaza modalitatea de implementare a cerintelor de protejare a mediului in raport cu produsele.

'Vechea abordare'

Inainte de anul 1985, statele membre isi impuneau propriile specificatii tehnice si controale de conformitate pentru produsele fabricate. Orice armonizare tehnica la nivelul Uniunii Europene se realiza prin agreearea unor directive pentru produse individuale.

Din anul 1985, directivele Comunitatii Europene au prevazut cerinte tehnice comune pentru fiecare categorie de produse, precum si proceduri de evaluare a conformitatii. Autoritatile nationale emiteau certificate de conformitate, respectand directivele, inainte ca produsele sa intre pe piata.

Trebuia ca acele cerinte tehnice prevazute in directivele CE sa fie actualizate continuu, pentru a fi in concordanta cu progresul tehnologic.

Cartea Alba din 1985 sublinia nevoia de schimbari radicale si actiuni urgente: peste 250 de propuneri legislative erau necesare pentru a completa piata unica pana la 31 decembrie 1992. Pana in anul 1987, trebuia ca Statele Membre sa aprobe directivele in unanimitate. In 1987, majoritatea simpla de vot a inlocuit unanimitatea.

'Noua abordare'

Directivele UE se refera numai la cerintele esentiale pentru asigurarea unui nivel inalt de protectie (a sanatatii, consumatorilor, mediului etc). Aceste cerinte esentiale sunt formalate in asa fel incat sa genereze obligativitatea de aplicare, in mod uniform, de catre statele membre. Directivele se refera la grupe mari de produse si/sau riscuri.

Comisia mandateaza organismele europene de standardizare sa elaboreze solutii tehnice detaliate (standarde armonizate), pe care producatorii le aplica in mod voluntar.

Producatorii pot opta pentru introducerea acestor standarde armonizate sau a altor specificatii tehnice, daca produsele lor satisfac cerintele esentiale. In cazul in care exista concordanta cu standardele armonizate, se presupune ca produsul indeplineste cerintele esentiale (producatorii nu mai trebuie sa obtina certificare din partea altui organism).

Totusi, producatorii au responsabilitatea legala pentru asigurarea indeplinirii directivelor, in cazul tuturor produselor introduse pe piata. Statele membre trebuie sa se asigure ca produsele care nu sunt in conformitate cu aceste directive sunt retrase de pe piata (supravegheaza piata).

De asemenea, directivele descriu proceduri de evaluare a conformitatii cu prevederile lor, avand in vedere riscurile potentiale identificate. Evaluarea conformitatii este efectuata prin intermediul organismelor de testare si certificare ('organisme acreditate'), desemnate de catre statele membre, conform jurisdicției lor si in cadrul propriei responsabilitati.

Marca Comunitatii Europene simbolizeaza conformitatea cu toate reglementarile relevante ale Comunitatii Europene, iar statele membre recunosc faptul ca un produs cu marca CE, plasat pe piata in orice loc in Comunitatea Europeana, respecta legislatia lor nationala.

Astazi exista peste 12 000 de standarde europene care pot fi utilizate de catre intreprinderile care fac afaceri in UE, precum si peste 1 000 de standarde europene care ofera intreprinderilor un instrument practic pentru asigurarea si demonstrarea conformitatii cu legislatia UE.

Mai mult, o data ce un produs este testat pentru un standard european, de catre un organism de evaluare a conformitatii, certificatul sau va fi recunoscut (si va putea fi vandut) pe teritoriul UE, precum, si in Norvegia, Islanda si Lichtenstein. In prezent exista peste 1000 astfel de organisme private.

Numarul si importanta standardelor europene se afla in crestere, datorita politicii Comisiei Europene in domeniul comertului. Standardele sunt considerate un mijloc de facilitare a liberei curculatii a produselor si serviciilor. In vederea atingerii acestui obiectiv, Comisia European a elaborat Directiva 83/189, care urmareste sa centralizeze dezvoltarea si armonizarea standardelor europene.

Standardele nationale sunt treptat inlocuite cu cele europene, conform unui studiu realizat de DIN. Conform constatarilor acestui organism de standardizare din Germania, in anul 1984 numarul standardelor nationale publicate era de 84, al celor europene de 12 si a celor internationale de 4, pe cand in 1998 aceste cifre se ridicau la 8, 56 si, respectiv, 36. In prezent, 70% din standardele utilizate sunt fie europene, fie internationale.

Daca cele mai importante organisme nationale de standardizare (DIN, BSI, AFNOR & UNI) lucreaza inca la cateva standarde nationale suplimentare, ceilalti lucreaza numai in cadrul european si international (prin comitete tehnice in timpul procesului de standardizare si prin traducerea standardelor europene si internationale in cadrul legislatiei nationale, dupa acestea sunt votate).

Odata demonstrata importanta standardelor europene, a standardizarii si a IMM in Europa, este esentiala identificarea modalitatii de interconectare a acestor entitati.

Provocarile din prezent se refera la eficienta procesului traditional de standardizare, standardizarea internationala si mentinerea unei infrastructuri puternice de standardizare in Europa care sa ne reprezinte interesele si la nivel mondial.

Standardele europene sunt instrumente puternice de crestere a competitivitatii intreprinderilor din Uniunea Europeana. Ele contribuie la protejarea sanatatii, sigurantei si mediului cetatenilor Europei. De asemenea, ele ajuta la transferul si diseminarea tehnologiei, in beneficiul fiecaruia dintre noi. Mai specific, standardele imbunatatesc eficacitatea unor politici importante ale Comunitatii Europene asupra protectiei consumatorului, protectiei mediului, comertului si pietei unice.

Standardele joaca un rol important in crearea pietei unice, prin sustinerea unor acte normative numite directive ale noii abordari. Aceste acte normative aflate in vigoare la nivel European stabilesc cerintele cheie pe care produsele trebuie sa le indeplineasca pentru a fi vandute pe teritoriul Uniunii Europene.

Directivele noii abordari se diferentiaza prin faptul ca nu contin detalii tehnice, ci cerinte generale referitoare la protectia consumatorilor si a mediului. Producatorii trebuie deci sa transpuna aceste cerinte generale in solutii tehnice, iar cea mai buna modalitate este prin utilizarea standardelor europene.

Aceste standarde se numesc standarde armonizate si au rolul de a genera o „prezumtie de conformitate” cu directiva pentru care au fost elaborate.

Comisia promoveaza utilizarea voluntara a standardelor, acolo unde acestea joaca un rol important. Industria si intreprinderile sunt incurajate sa le utilizeze, deoarece faciliteaza cresterea competitivitatii si cresterea calitatii sau a protectiei consumatorului. Autoritatile sunt incurajate sa le utilizeze daca standardele contribuie la implementarea legislatiei europene sau nationale.

Comisia Europeana conlucreaza cu toate organismele de standardizare recunoscute pentru a atinge obiective comune, cum ar fi transparenta si eficienta sistemelor proprii. De asemenea, Comisia ajuta organismele de standardizare europene sa interpreteze politici comunitare sau internationale, in domenii relevante.

Comisia asigura sprijin financiar pentru secretariatele organismelor de standardizare europene si poate finanta diverse grupuri de reprezentare in cadrul procesului de standardizare, cum ar fi consumatorii, IMM sau organizatiile de protectie a mediului inconjurator. Atunci cand este necesar, Comisia contribuie la finantarea costurilor pentru elaborarea unor standarde specifice sau a unor proiecte de cercetare legate de acestea.

B. Noua Abordare

1) Principii

Noua abordare si standardizarea europeana au contribuit in mod semnificativ la dezvoltarea Pietei Unice. Succesele inregistrate de sistemul de standardizare european in ceea ce priveste inlaturarea barierei tehnice din domeniul comertului a jucat un rol crucial in asigurarea liberei circulatii a bunurilor intre statele membre.

Printr-o procedura prevazuta in cadrul Directivei 98/34/EC, se poate preveni aparitia unor noi bariere comerciale care ar rezulta din adoptarea unor standarde si reglementari nationale divergente.

Statele membre au obligatia sa notifice catre Comisie si catre celelalte state membre elaborarea de noi reglementari, inca din stadiul de proiect. Urmeaza o perioada de stagnare, in care aceste reglementari nu pot fi adoptate, pentru ca statele membre si Comisia sa poata reactiona.

Daca in timpul acestei perioade de trei luni nu se primesc reactii, reglementarile tehnice propuse pot fi adoptate. Daca exista obiectii, se impune continuarea perioadei de stagnare cu alte trei luni, iar daca exista propuneri pentru o directiva, perioada va fi de 12 luni.

Totusi, perioada de stagnare nu se aplica in cazul in care un stat membru este obligat sa introduca, in regim de urgenta, reglementari tehnice pentru a proteja sanatatea sau siguranta publica, animalele sau plantele. Directiva 98/34/EC acorda Comisiei dreptul de a solicita, dupa consultarea cu statele membre, ca organismele europene de standardizare sa elaboreze standarde.

Reglementarile tehnice la nivel national intra sub incidenta prevederilor articolelor 28 si 30 din cadrul Tratatului de infiintarea a Comunitatii Europene, care interzic restrictiile cantitative sau masurile cu efect echivalent. Jurisprudenta Curtii Europene de Justitie, in special cazul (*Cassis de Dijon*), ofera elementele cheie pentru recunoasterea reciproca. Efectele jurisprudentei sunt dupa cum urmeaza:

- * Produsele fabricate sau distribuite in mod legal pe teritoriul unei tari trebuie sa circule liber in cadrul Comunitatii Europene, acolo unde aceste produse se inscriu in limite de protectie echivalente cu cele impuse de statul membru in care se exporta.
- * In absenta unor masuri impuse de Comunitatea Europeana, statele membre sunt libere sa aplice propriile legi.
- * Barierele comerciale care apar ca urmare a diferentelor intre legile nationale pot fi acceptate numai daca masurile nationale:
 - sunt necesare pentru indeplinirea cerintelor obligatorii (sanatatea, siguranta, protectia consumatorilor si a mediului inconjurator);
 - servirea unui scop legitim care justifica incalcarea principiului liberei circulatii a marfurilor; si
 - pot fi justificate conform scopului legitim si sunt proportionale cu obiectivele

Restrictiile privind libera circulatie a marfurilor, care se pot accepta conform art. 28 si 30 din cadrul Tratatului Comunitatii Europene, pot fi evitate sau eliminate prin armonizarea tehnica la nivelul intregii Comunitati Europene.

La inceput, procesul de armonizare a fost lent, din doua motive. In primul rand, legislatia a devenit extrem de tehnica, deoarece avea ca obiectiv indeplinirea cerintelor individuale pentru fiecare categorie de produse. In al doilea rand, adoptarea directivelor de armonizare tehnica se baza pe votul unanim in cadrul Consiliului European.

Crearea pietei unice pana la data de 31 Decembrie 1992 nu s-ar fi putut indeplini fara o noua procedura de reglementare care sa impuna doar cerintele esentiale, generale, reducand controlul autoritatilor publice inainte de momentul intrarii pe piata a unui produs.

Mai mult, procedura de luare a deciziilor trebuia adaptata pentru a facilita adoptarea directivelor de armonizare tehnica printr-o majoritate simpla de vot in cadrul Consiliului. Rezolutia Consiliului din anul 1985 asupra „Noii abordari” in domeniul armonizarii tehnice si standardizarii stabilea o noua strategie si tehnica de reglementare, conform urmatoarelor principii:

- * Armonizarea legislativa se limiteaza la cerinte esentiale pe care trebuie sa le indeplineasca produsele aflate pe piata Comunitatii Europene, pentru a beneficia de libera circulatie in cadrul Comunitatii Europene.
- * Specificatiile tehnice ale produselor care indeplinesc cerintele esentiale sunt prevazute in standardele armonizate.
- * Implementarea standardelor armonizate sau a altui tip de standarde are caracter voluntar, iar producatorul poate alica alte specificatii tehnice pentru a indeplini cerintele.
- * Produsele realizate in conformitate cu standardele armonizate beneficiaza de prezumtia de conformitate cu cerintele esentiale corespunzatoare.

Aplicarea noii abordari presupune ca standardele sa ofere un nivel garantat de protectie cu privire la cerintele esentiale stabilite prin directive si ca autoritatile nationale isi indeplinesc responsabilitatile cu privire la protejarea sigurantei si sanatatii consumatorilor si mediului, stabilite in directive.

De vreme ce noua abordare solicita armonizarea cerintelor esentiale si obligativitatea acestora prin directive, se poate aplica numai in cazurile in care este posibil sa se distinga intre cerinte esentiale si specificatii tehnice. Mai mult, o gama larga de produse trebuie sa fie suficient de omogena sau sa se poata identifica un risc orizontal, pentru a putea aplica cerinte esentiale comune.

In plus fata de principiile noii abordari sunt necesare conditii pentru evaluarea conformitatii. Elementele cheie in acest domeniu sunt construirea increderii prin competenta si transparenta, precum si stabilirea unei politici si a unui cadru de reglementare pentru evaluarea conformitatii. Rezolutia Consiliului din anul 1989 asupra abordarii globale pentru testare si certificare prevede urmatoarele principii directoare pentru evaluarea conformitatii in Comunitatea Europeana:

- * O abordare unitara este realizata in cadrul legislatiei comunitare, prin elaborarea unor module pentru diversele faze ale procedurilor de evaluare a conformitatii, si prin impunerea unor criterii pentru utilizarea acestor proceduri, pentru desemnarea organismelor care desfasoara aceste proceduri si pentru utilizarea marcii CE.
- * Utilizarea standardelor europene legate de asigurarea calitatii (seria EN ISO 9000) si de cerintele care trebuie indeplinite de organismele care activeaza in domeniul asigurarii calitatii (seria EN 45000) este generalizata.
Infiintarea unor sisteme de acreditare si asigurare (seria EN 45000) este generalizata.
- * In statele membre si la nivelul Comunitatii Europene se promoveaza infiintarea de sisteme de acreditare si utilizarea unor tehnici de inter-comparatie.
- * Se promoveaza incheierea de acorduri privind recunoasterea reciproca pentru testare si certificare in afara cadrului de reglementare.
- * Diferentele dintre infrastructura existenta pentru calitate (de exemplu, sistemele de metrologie, laboratoarele de testare, organismele de certificare si inspectie, organismele de acreditare) intre statele membre si intre sectoare industriale sunt minimizezate prin programe.
- * Comertul international intre Comunitate si alte tari este promovat prin intermediul acordurilor de recunoastere reciproca, cooperare si programe de asistenta tehnica.
Noua abordare a determinat evolutia evaluarii conformitatii, in asa fel incat sa permita legislatorului comunitar sa masoare consecintele utilizarii unor mecanisme

diferite de evaluare a conformitatii. Obiectivul urmarit era asigurarea unei flexibilitati a evaluarii conformitatii asupra intregului proces de productie, pentru a se putea adapta la necesitatile fiecarei operatii individuale.

Elemente standard ale directivelor noi abordari:

Directivele noi abordari sunt bazate pe urmatoarele principii:

- * Armonizarea este limitata la cerintele esentiale.
- * Numai produsele care indeplinesc cerintele esentiale pot intra pe piata si pot fi utilizate.
- * Se presupune ca standardele armonizate, ale caror numere de referinta au fost publicate in Jurnalul Oficial si care au fost transpuse in standardele nationale, sunt conforme cu cerintele esentiale corespunzatoare.
- * Aplicarea standardelor armonizate sau a altor specificatii tehnice ramane voluntara, iar producatorii sunt liberi sa aleaga orice solutie tehnica care asigura indeplinirea cerintelor esentiale.
- * Producatorii pot alege intre diversele proceduri de evaluare a conformitatii, prevazute in directiva respectiva.

2) Noua abordare – punct cu punct.

Aria de aplicare

Aria de aplicare defineste gama de produse acoperita de o directiva sau natura riscurilor pe care intentioneaza sa le evite. De obicei se refera la riscurile legate de un produs sau de un fenomen. Corespunzator, mai multe directive se pot referi la acelasi produs.

Intrarea pe piata si utilizarea produselor

Statele membre sunt obligate sa ia masurile necesare pentru a se asigura ca produsele sunt introduse pe piata si utilizate numai daca nu pun in pericol siguranta si sanatatea persoanelor sau alte interese publice. Aceasta presupune obligatia de supraveghere a pietei din partea statelor membre.

Cerintele esentiale

Cerintele esentiale sunt prevazute in anexele directivelor si cuprind tot ceea ce este necesar pentru atingerea obiectivului directivei. Produsele pot intra pe piata si pot fi utilizate numai daca indeplinesc cerintele esentiale. Directivele noi abordari sunt in general destinate prevenirii riscurilor care ar putea afecta interesul public. Astfel, pentru a fi in concordanta cu legislatia comunitara este de multe ori necesara aplicarea simultana a mai multor directive ale noi abordari si, posibil, a altor acte normative comunitare. Mai mult, e posibil ca anumite elemente sa nu fi fost incluse in aria de aplicare a legislatiei comunitare. Acest lucru permite statelor membre sa elaboreze acte normative in concordanta cu Articolele 28 si 30 din cadrul Tratatului Comunitatii Europene.

Libera circulatie

Statele membre trebuie sa presupuna ca produsele care poarta marca CE indeplinesc toate prevederile din directivele relevante. In consecinta, statele membre nu pot interzice, restrictiona sau impiedica intrarea pe piata sau utilizarea, pe teritoriul lor, a produselor care poarta marca CE, decat in cazul in care produsele respective nu aplica in mod corect prevederile legate de marca CE. In mod exceptional, statele membre pot interzice, restrictiona sau impiedica libera circulatie a produselor care poarta marca CE in urmatoarele cazuri:

- conform articolelor 28 si 30 din Tratatul Comunitatii Europene
- ca urmare a unui risc care nu este prevazut in directiva relevanta

Prezumtia de conformitate

Se presupune ca produsele care sunt in concordanta cu standardele nationale care transpun standarde armonizate, ale caror numere de referinta au fost publicate in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene, indeplinesc cerintele esentiale corespunzatoare. Acolo unde e producatorul nu a aplicat, sau a aplicat doar partial un astfel de standard, masurile luate trebuie elaborate in asa fel incat sa asigure indeplinirea cerintelor esentiale.

Clauza de protectie

Statele membre au obligatia sa ia toate masurile necesare pentru a interzice sau restrictiona circulatia pe piata a produselor care au marca CE sau sa le retraga de pe piata, daca aceste produse pot pune in pericol siguranta sau sanatatea persoanelor sau interesele publice specificate in directivele europene, atunci cand produsele sunt utilizate conform destinatiei lor. Mai mult, statele membre vor informa Comisia cand iau asemenea masuri. Supravegherea pietei: **Capitolul 8**. Clauza de protectie: **Sectiunea 8.3**.

Evaluarea conformitatii

Inainte de introducerea unui produs pe piata comunitara, producatorul trebuie sa supuna acest produs unei proceduri de evaluare a conformitatii prevazuta in directiva aplicabila Procedura de evaluare a conformitatii: **Capitolul 5**

Organisme autorizate

Evaluarea conformitatii de catre terti este indeplinita de organisme autorizate, desemnate de catre statele membre, din randul organismelor care indeplinesc cerintele prevazute in directiva si care sunt infiintate pe teritoriul statelor membre. Organisme autorizate: **Capitolul 6**.

Marca Comunitatii Europene

Produsele care indeplinesc prevederile directivelor aplicabile in domeniu trebuie sa poarte marca Comunitatii . Astfel, marca Comunitatii Europene indica faptul ca produsele respective indeplinesc cerintele esentiale ale directivelor relevante sic a produsele au fost supuse unei evaluari a conformitatii. Statele membre au obligatia de a lua masurile necesare pentru a proteja marca CE. Marca CE: **Capitolul**. Protectia marcii CE: **Sectiunea 8.4**.

Coordonarea implementarii

Atunci cand un stat membru sau Comisia considera ca un standard armonizat nu indeplineste intocmai cerintele esentiale ale unei directive, se va apela la comitetul infiintat conform Directivei 98/34/EC (Comitetul de standarde tehnice si reglementari). Comisia, avand in vedere opinia Comitetului, va notifica statele membre daca standardul va fi sau nu retras din lista publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene.

Multe directive din cadrul Noii Abordari prevad existenta unui comitet care sa asiste Comisia, afirmandu-si opinia asupra delivering masurilor de implementare a prevederilor directivei respective si examinand probleme legate de implementarea si aplicarea practica a directivei. Intalniri periodice pentru a discuta implementarea tehnica se vor desfasura in cadrul grupurilor de lucru, alcatuite din reprezentanti numiti de catre statele membre si grupuri de interes (organisme autorizate, organizatii de standardizare, producatori, distribuitori, organizatii ale consumatorilor si syndicate), prezidat de catre Comisie. Retragerea prezumtiei de conformitate **Sectiunea 4.4**. Cooperare administrativa: **Sectiunea 8.6**.

Transpunerea si prevederile legate de transpunere

Statele membre sunt obligate sa transpuna prevederile directivelor in legislatia proprie. De asemenea, trebuie sa informeze Comisia asupra masurilor luate. Statele membre trebuie sa permita plasarea pe piata a produselor care sunt in conformitate cu directivele aflate in vigoare pe propriul teritoriu, pana la data specificata in directia. Cu anumite restrictii, aceste produse pot fi totusi puse in circulatie dupa data respectiva. Transpunerea directivelor Noii Abordari; **Sectiunea 1.4.** Perioada de tranzitie: **Sectiunea 2.4.**

3) Adoptarea directivelor Noii Abordari

- _ directivele Noii Abordari sunt fundamentate de Articolul 95 din tratatul Comunitatii Europene, fiind adoptate conform procedurii din Articolul 251 al tratatului
- _ directivele adoptate sunt publicate in Jurnalul Oficial al Comunitatii Europene

Baza legala pentru adoptarea sau modificarea directivelor Noii Abordari este Articolul 95 din cadrul tratatului Comunitatii Europene. Conform Articolului 251 al tratatului, Comisia initiaza procedurile legislative printr-o propunere adresata Consiliului si Parlamantului European. Acest tip de propunere are in vedere sanatatea, siguranta, protectia mediului si a consumatorului, domanii in care trebuie asigurat un grad sporit de protectie. Mai mult, articolul 95 solicita a o clauza de salvagardare sa fie prevazuta in cazul in care este necesar.

Dupa primirea propunerii Comisiei, Consiliul solicita opinia Parlamentului si a Comitetului Economic si Social, inainte de a ajunge la o pozitie comuna asupra propunerii. In continuare, propunerea este trimisa Parlamentului, care o poate accepta, respinge sau propune amendamente. Comisia va re-examina propunerea in lumina amandamentelor propuse de Parlament, si returneaza documentul Consiliului, care va lua decizia finala in termen de trei luni.

Pana la adoptarea unei pozitii comune, discutiile se poarta asupra propunerii Comisiei. IN timp ce Comisia isi poate modifica oricand propunerea, Consiliul se poate abate de la aceasta propunere doar prin vot unanim.

Ca regula generala, statele membre nu pot mentine sau introduce masuri mai aspre decat cele prevazute in directiva, cum este cazul directivelor adoptate conform articolului 138 din Tratatul Comunitatii Europene (menite sa imbunatateasca sanatatea si siguranta la locul de munca).

Conform articolului 249 al Tratatului Comunitatii Europene, directivele obliga statele membre asupra rezultatelor ce trebuie obtinute, nu asupra alegerii formei sau metodei de realizare a acestora.

Prin urmare, statele membre pot decide ce masuri trebuie adoptate si publicate pentru a respecta o anume directiva. De asemenea, statele membre trebuie sa i amasurile adecvate pentru a transpune directiva respectiva in legislatia proprie.

4) Transpunerea directivelor Noi Abordari

- _ Directivele Noii Abordari privesc armonizarea totala – ele au precedenta asupra tututor directivelor nationale
- _ Directivele Noii Abordari sunt adresate statelor membre, care au obligatia de a le transpune in legislatia proprie
- _ Legile nationale, reglementarile sau prevederile administrative care transpun directivele trebuie sa contina o referinta catre directiva respectiva sau sa fie insotite de o referinta cu ocazia publicarii oficiale.

- _ Legile nationale, reglementarile sau prevederile administrative care sunt adoptate si publicate pentru a transpune o directiva trebuie transmise Comisiei.

Directivile Noii Abordari aproximeaza legile statelor membre, pentru a indeparta barierele comerciale. Statele membre trebuie sa abroge orice alte regelementari aflate in contradictie, pentru a obtine un cadrul legal clar si armonizat

Daca masurile corecte nu sunt luate pentru a transpune o directiva si a obtine rezultatele prevazute in cadrul perioadei de timp specificate, legea Comunitatii Europene este incalcată.

Conform articolului 226 din Tratatul CE, Comisia poate actiona impotriva unui stat membru care nu si-a indeplinit obligatiile din cadrul Tratatului. Mai mult, conform articolului 228, statele membre trebuie sa ia masurile necesare ca umrare a sentintei Curtii de Justitie. Statele membre sunt obligate sa repare daunele rezultate din incalcare a legislatiei Comunitatii. Aceasta obligatie exista acolo unde sunt indeplinite urmatoarele trei conditii: statul de drept confera drepturi cetatenilor; incalcare a legii este grava; exista o legatura directa cauzala intre incalcare a obligatiei si dauna declarata de partea vatamanta.

Desi Comisia Europeana joaca un rol deosebit de important in standardizarea europeana, ne vom concentra in cele ce urmeaza asupra organismelor de standardizare europene si internationale.

II) Actori

A. Organisme europene de standardizare

1) CEN

CEN este organizatia europeana de standardizare multisectoriala, activa in toate domeniile, cu exceptia electrotehnicii si a telecomunicatiilor.

a) Constituire si organizare

CEN este un furnizor important de standarde europene si specificatii tehnice. Este singura organizatie europeana recunoscuta, conform Directivei 83/189, pentru planificarea, elaborarea si adoptarea standardelor europene in toate domeniile de activitate economica, cu exceptia electrotehnicii si telecomunicatiilor.

CEN are o responsabilitate specifica, ca urmare a Noii Abordari, de a defini detaliile tehnice ale standardelor in conexiune cu legislatia europeana.

CEN este o asociatie internationala guvernata de legea belgiana. Cuprinde urmatoorii membri:

- Membri nationali ai CEN (organisme nationale de standardizare, car au puterea de deicizie finala in cadrul CEN
 - Organisme Asociate CEN
 - Asociati ai CEN (reprezinta grupurile de interese la nivel european - ANEC, NORMAPME, FIEC, CEFIC)
 - Afiliati ai CEN (organisme nationale de standardizare din Europa Centrala si de Est care doresc sa devina membri CEN)
 - Organizatii corespondente
 - Centrul de mamagement al CEN

Organisme care au puterea de a determina si implementa actiunile CEN, precum:

- Adunarea Generala
- Consiliul de Administratie

Organisme care asigura infrastructura activitatilor operationale ale CEN:

- Comitete tehnice
- Grupuri de lucru

b) Scopuri

CEN, ca sistem integrat pentru standardizarea europeana, are urmatoarele obiective:

- Sprijinirea crearii pietei unice europene,
- Cresterea competitivitatii actiunilor europene pe piata globala,
- Sprijinirea economiei europene si a bunastarii cetatenilor europeni in cadrul conceptului de dezvoltare sustenabila
- Asigurarea celei mai eficiente contributii a Europei in standardizarea internationala, prin oferirea de standarde, alte specificatii tehnice si servicii necesare partilor interesate din Europa, in stransa colaborare cu CENELEC si ETSI pentru a indeplini toate cerintele sectoriale.

c) Viziune si misiune

Programul strategic al CEN pana in anul 2010 a fost aprobat prin decizie a Adunarii Generale din octombrie 1999. Iata mai jos un rezumat al acestui program:

Viziunea CEN este de a fi:

- Punctul focal in standardizarea europeana, contribuind la competitivitatea europeana pe plan global si la bunastarea cetatenilor ,
- Cea mai eficienta organizatie europeana in dezvoltarea de standarde si specificatii (calitate, cost-eficienta, programare in timp...).

Misiunea CEN este de a sprijini economia Europeana pe plan global, bunastarea cetatenilor si a mediului inconjurator, prin:

- Asigurarea unei infrastructuri eficiente pentru dezvoltarea, mentinerea si distributia unor pachete coerente de standarde si specificatii,
- Flexibilitate fata de cererile pietei si ale societatii,
- Incadrarea in termenele de productie solicitate de piata,
- Conformitatea cu legislatia in vigoare,
- Capacitatea de a servi ca baza pentru evaluarea conformitatii,
- Fundamentarea pe deschidere, transparenta, consens si coerenta;
- Oferirea de produse si servicii care sunt direct legate de standarde si utilizarea standardelor.

d) Valori si principii

Values

deschidere

transparenta

consens

coerenta (la nivel european si national)

angajament national

Principii

- elaborarea de documente normative de catre partile interesate
- participarea la crearea standardelor prin delegatii nationale;
- solicitarea publica prin organisme nationale ale membrilor;
- vot oficial pentru aprobarea standardelor prin organisme nationale ale membrilor;
- subsidiaritatea fata de contextul european;
- elaborarea documentelor in cadrul unei planificari optime in timp, in functie de sectorul respectiv si piata ;
- pozitia de standstill in ceea ce priveste standardele nationale in timpul elaborarii EN;
- implementarea obligatorie a normelor europene la nivel national (publicare si retragere)
- gestionarea regulata;
- cooperarea stranasa cu ISO (Acordul de la Viena), cu CENELEC si ETSI pentru a evita conflictele si duplicarea
- angajamentul fata de acordurile cu CEN Workshop, de a deschide grupurile de lucru catre toate partile interesate (nu numai natiuni europene) .

e) Produse si servicii

Seturi coerente de standarde si specificatii

- Infrastructura si procesul (proceduri, canale de informare si structuri) pentru dezvoltarea standardelor si specificatiilor;
- Produsele finale ale acestui proces:
 - Documente normative
 - Alte documente (precum raportul CEN) .

Alte produse si servicii:

Infomatii si instruire despre standardizarea Europeana (Noua abordare, abordarea globala) , prin publicatii si conferinte

Evaluarea conformitatii si alte marci de certificare;

Servicii de asistenta pentru standardizare, evaluarea conformitatii, calitate, metrologie
Cataloage, programe de lucru, pliante, CD-uri .

f) Sprijin pentru politicile Uniunii Europene si a Asociatiei de Comert Liber Europeana (EFTA)

CEN sprijina politicile UE si EFTA in privinta comertului liber, siguranta consumatorilor, interoperabilitatea retelelor, protectia mediului inconjurator, programe de cercetare-dezvoltare.

Cand Comisia Europeana si EFTA au solicitat organizatiilor europene de standardizare sa dezvolte standarde care sa le sprijine politicile, acestea le-au raspuns solicitarii si au elaborat acordul de „standstill”.

g) Cooperare in standardizarea europeana si internationala

Politica CEN in ceea ce priveste CEN in standardizarea europeana si internationala este:

Prioritatea colaborarii cu ISO si asigurarea conformitati standardelor internationale cu cerintele legislative si de piata europene.

Asigurarea unei platforme europene pentru atingerea unei pozitii coerente la nivel international (cu Organizatia Mondiala a Comertului, OECD)

Respectarea responsabilitatilor individuale ale fiecarui membru ISO si coordonarea contributiilor nationale asupra subiectelor de interes vital pentru Europa.

Mentinerea acordului de la Viena cu ISO sau a unor acorduri echivalente ca instrument de lucru.

Atingerea coerenței in standardizarea Europeana, in ceea ce priveste cerintele legislative ale CENELEC, ETSI si CE/EFTA.

Dezvoltarea cooperarii cu alte organisme regionale de standardizare si cu tarile in dezvoltare, conform politicilor europene.

2) CENELEC

CENELEC este organizatia europeana responsabila pentru standardele din domeniul electrotehnic.

CENELEC insemana Comitetul European pentru Standardizare Electrotehnica. A fost infiintat in 1973 ca organizatie non-profit.

A fost oficial recunoscuta ca Organizatie de Standardizare Europeana prin Directia Comisiei Europene 83/189/EEC.

Membrii sai au lucrat pentru armonizarea intereselor europene inca de la sfarsitul anilor 50, impreuna cu Comunitatea Economica Europeana. CENELEC lucreaza cu 35,000 de experti tehnici din 22 de tari europene pentru a publica standarde pentru piata europeana.

CENELEC a luat fiinta in 1973, in urma extinderii pietei unice catre Danemarca, Irlanda si Marea Britanie. A fost rezultatul fuzionarii a doua organizatii: CENELCOM si CENEL. In prezent, CENELEC este o organizatie tehnica non-profit infiintata conform legislatiei din Belgia si formata din comitetele tehnice a 20 de tari europene. In plus, 15 comitete nationale din Europa Centrala si de Est participa la lucrarile CENELEC cu statutul de afiliati. Obiectivul lor este de a dobandi calitatea de membru cu drepturi depline al CENELEC. Misiunea CENELEC este de a pregati standarde electrotehnice care vor ajuta la dezvoltarea pietei unice europene pentru produse electrice si electrotehnice prin

inlaturarea barierelor comerciale, creind noi pietee si reducand costurile de adoptare a standardelor.

Pe langa activitatea de baza intreprinsa de CENELEC inca de la infiintare, Decizia Consiliului European din 7 mai 1985 a adus o noua dimensiune misiunii CENELEC, prin recunoasterea sa ca organism de standardizare care asigura standarde armonizate pentru domeniul electrotehnic in cadrul Noii Abordari.

Conformarea cu reglementarile legislative europene si stabilirea de legaturi stranse cu Comisia Europeana sunt o garantie pentru faptul ca guvernele nationale si autoritatile europene vor acorda intreaga prezumtie de conformitate atunci cand prosudele si serviciile respecta standardele armonizate europene. Utilizarea si implementarea standardelor si a relatiilor cu legislatia europeana fac distinctia intre normele europene si celelalte standarde din lume. Putem afirma cu mandrie ca standardele europene sunt singurele care ajuta producatorii sa se conformeze legilor in vigoare.

Standardele CENELEC asigura acces direct la pietele tuturor celor 20 de state membre CENELEC fara obligatia de a testa, adauga sau inlatura anumite specificatii ale produsului respectiv. Standardele CENELEC sunt recunoscute si utilizate si in cele 15 state afiliate.

In urma Acordului de la Dresda semnat cu IEC, pentru care CENELEC adopta standarde internationale de cate ori este posibil, CENELEC contribuie la deschiderea catre exportatori non-europeni, cu aceleasi avantaje ca si producatori europeni. Rezultatul Acordului de la Dresda este ca majoritatea standardelor CENELEC sunt si standarde internationale, recunoscute prin urmare in afara teritoriului european.

CENELEC tine seama de opinia si contributia producatorilor, stabilind legaturi cu acestia prin acorduri oficiale de colaborare incheiate cu 31 de asociatii industriale. Acesti parteneri pot oferi sfaturi sau stabili prioritati pentru standardizare, pot face propuneri si oferi expertiza asupra consecinetlor in plan legislativ ale noilor standarde.

Misiune

- Pentru a determina imbunatatirea calitatii si sigurantei produsleor si serviciilor in domeniul electricitatii, electronicii si tehnologiilor asociate, inclusiv protectia mediului CENELEC are o contributie importanta la bunastarea societatii.
- De a urma si promova interesele membrilor si asociatilor CENELEC, industriei electrotehnice organizatiilor de cooperare si a partenerilor economici si sociali in domeniul standardizarii si evaluarii conformitatii.
- De a sprijini IEC in indeplinirea misiunii sale: de a fi recunoscut la nivel global ca furnizor de standarde, evaluari de conformitate si servicii pentru a facilita comerțul international in domeniul electricitatii, electronicelor si tehnologiilor asociate.

Pentru a realiza aceasta misiune, CENELEC a definit o serie de obiective strategice pentru a fi indeplinite in viitoru apropiat. Aceste obiective se refera la relatia CENELEC cu Uniunea Europeana, cu IEC si partenerii sai, cu anumite domenii de standardizare, evaluarea conformitatii, vizibilitatea CENELEC si finantarea organizatiei.

CENELEC s-a concentrat si asupra procedurii sale interne, numita "Vilamoura" , completata cu informatii cuprinse in directia 98/34/EC. Aceasta procedura stipuleaza ca fiecare membru CENELEC sa notifice orice activitate de standardizare planificata, chiar intr-un stadiu preliminar. In decurs de trei luni, orice alt membru poate reactiona, ceea ce va determina o perioada *standstill*, care poate fi anulata doar de Comitetul Tehnic al CENELEC.

3) ETSI

ETSI este organizatia europeana care activeaza in domeniul telecomunicatiilor.

ETSI (Institutul European pentru Standarde in Telecomunicatii) este o organizatie non-profit, a carei misiune este producerea standardelor pentru telecomunicatii care sa fie folosite pe teritoriul european si in afara acestuia.

Avand sediul in sudul Frantei, ETSI reunește 786 de membri din 56 de tari, in Europa si in afara Europei, reprezentand administratiile, operatori de retele, producatori, furnizori de servicii, organisme de cercetare si utilizatori. Programul de lucru al Institutului este hotarat de catre membri, care au si responsabilitatea de a aproba standardele elaborate. Prin urmare, activitatile ETSI sunt aliniate perfect la necesitatile pietei, exprimate de catre membrii sai. ETSI este o organizatie care functioneaza dupa regulile pietei; membrii sai, care reprezinta industria hotarasc programul de lucru si alocarea resurselor necesare.

ETSI joaca un rol important in dezvoltarea unei mari varietati de standarde si alte documentatii tehnice in telecomunicatii, transmisii de date si IT. Principalul obiectiv al ETSI este de a sprijini armonizarea globala, prin furnizarea unui forum in care principalii actori pot contribui activ. ETSI este recunoscut in mod oficial de Comisia Europeana si secretariatul EFTA.

Prin colaborari internationale, ETSI va urmări indeplinirea obiectivului de a dezvolta standarde aplicabile la nivel global, care se conformeaza cerintelor comunitati din domeniul telecomunicatiilor, sprijinind totodata reglementarile si initiativelor UE si EFTA.

Obiectivul institutului este de a produce si mentine standarde tehnice, precum si alte documentatii cerute de catre membri. Ca organizatie europeana de standardizare, obiectivul acesta va fi indeplinit in asa fel incat sa fie sprijinita competitia pe piata europeana unica a telecomunicatiilor.

ETSI este guvernat prin directivele sale, care includ statut si reguli de procedura.

Urmatoarele obiective importante sunt urmarite de ETSI:

- Initierea unui proces continuu de revizuire, pentru a intari orientarea ETSI catre noi domenii de standardizare (m-commerce, tehnologii si servicii IP, initiative e-Europe, etc.).
- Asigurarea masurilor necesare pentru a consolida pozitia ETSI ca Institut de Standardizare de prima clasa, dezvoltand standarde de importanta internationala dispus sa initieze cooperari internationale de toate tipurile, in special pentru solutii globale de standardizare.
- Operationalizarea activitatilor ETSI pentru Internet (e-standardizare).
- Definirea activitatilor interne ca rezultat al dezvoltarilor si tendintelor externe.
- Dezvoltarea de standarde si documentatii cu aplicabilitate globala, obtinute prin colaborare globala si participare in asociatii internationale, fara ca ETSI sa devine o organizatie de standardizare globala.
- ETSI trebuie sa indeplineasca solicitarile membrilor sai, respectand totodata politicile relevante ale UE si EFTA.

B) Organisme internationale de standardizare

1) ISO

Rolul ISO a evoluat in primii 50 de ani de existenta si va continua acest proces in viitor. Prin deciziile Consiliului, ISO a raspuns la dorintele membrilor sai, care provin de la solicitarile pietei: astfel, ISO a dezvoltat noi produse care sa satisfaca aceste necesitati.

Standardizarea internationala a inceput in domeniul electrotehnic: Comisia Internationala Electrotehnica a fost infiintata in anul 1906. Munca de pionierat in alte domenii a fost intreprinsa de catre Federatia Internationala a Asociatiilor nationale de Standardizare , infiintata in 1926. In cadrul Isa, se insista mai mult asupra ingineriei mecanice. ISA si-a intrerupt activitatea in 1942.

In anul 1946, delegatii din 25 de tari s-au intalnit la Londra si au decis sa infiinteze o noua organizatie internationala, al carei obiect de activitate sa fie „facilitarea coordonarii internationale si unificarea standardelor industriale”. Noua organizatie, ISO, si-a inceput oficial activitatea la 23 februarie 1947.

Cand ISO a fost infiintat in 1947, obiectivul sau era in principal sa asigure recomandari catre membrii sai, pentru armonizarea standardelor nationale si in primii 25 ani de existenta rezultatele activitatii ISO au fost publicate ca Recomandari ISO.

La inceputul anilor 1970 ISO a inceput publicarea standardelor internationale, intr-un moment oportun dat fiind extinderea extraordinara a comerului international care a urmat. La inceputul anilor 1980 era acceptat faptul ca standardele ISO aveau propria validitate pe piata, aparand primele semna ale globalizarii pietelor. Existau cazuri in care se solicita ca ISO sa dezvolte standarde pe teme specifice, ceea ce insemna o indepartare de misiunea initiala, aceea de armonizare a standardelor globale.

Doa evenimente majore care au avut loc la sfarsitul anilor 1980 – inceputul anilor 1990 au influentat activitatea ISO. Primul a fost decizia Comunitatii Europene de a crea piata unica europeana pe baza legislatiei comunicate, sprijinita de standarde agreeate de comun acord, elaborate de organisme de standardizare europene.

Pentru mult timp, Comisia Europeana a considerat ca standardele ISO pot servi obiectivelor de armonizare in cadrul Europei si ca omologul ISO la nivel european, CEN, nu avea un rol deosebit de important. Aceasta noua hotarare, de a stabili Directivele Noii Abordari in Europa a rezultat din expansiunea semnificativa a activitatii europene de standardizare.

In fine, s-a realizat un progres prin incheierea Acordului de la Viena asupra cooperarii tehnice intre ISO and CEN, care stipuleaza ca ambele organizatii pot beneficia de rezultatele muncii de standardizare la nivel international si European. Cu aceasta ocazie s-a ajuns la concluzia ca Piata Unica Europeana nu este un scop in sine ci, avand in vedere volumul schimburilor comerciale intre Europa si celelalte zone, piata unica trebuie integrata in cea globala.

O alta consecinta este rata crescuta a adoptarii standardelor ISO ca standarde nationale, nu numai in Uniune Europeana , unde cca 40 % din totalul standardelor europene sunt adoptari directe ale standardelor, dar si in alte tari din lume.

ISO cuprinde o retea de institutii de standardizare din 147 de tari, pe baza unui membru din fiecare tara, avand un secretariat general in Geneva care coordoneaza acest sistem.

ISO este o organizatie non-guvernamentala, ai caror membri nu sunt, ca in cazul Natiunilor Unite, delegatii ale guvernelor nationale. Totusi, ISO ocupa o pozitie speciala intre sectorul public si cel privat.

Prin urmare , ISO poate actiona ca organizatie de legatura unde se poate ajunge la consens pe baza unor solutii care sa raspunda atat cerintelor mediului de afaceri, cat si ale grupului de utilizatori/consumatori.

ISO cuprinde institutii de standardizare din state mari sau mici, industrializate, aflate in curs de dezvoltare sau in tranzitie, din toate regiunile lumii.

ISO dezvolta standarde care sa fie conforme cu cerinte stabilite ale pietei. Aceasta munca este realizata de experti din sectoarele industriale, de afaceri si tehnice care au solicitat standardele respective si care le vor pune in aplicare. Acestora li se pot alatura alte persoane cu expertiza relevanta, precum reprezentanti ai agentiiilor guvernamentale, institutiilor educationale si laboratoarelor de testare.

Principalele concepte care fundamenteaza modelul operational al ISO sunt Valoare – Partneriat – Optimizare.

Pentru realizarea acestor obiective, ISO va face eforturi sa :

- inteleaga, serveasca si daca e posibil sa anticipeze nevoile pietei (*valoare*);
- asigure maximum de implicare si colaborare de la toate partile implicate in diversele stadii de lucru in cadrul sistemului ISO (*partneriat*);
- imbunatateasca continuuu procesele organizationale (*optimizare*), prin asigurarea si utilizarea eficace a resurselor necesare pentru a indeplini cerintele de standardizare ale secolului 21, prin utilizarea tehnologiilor informationale si de comunicare.

2) IEC

IEC este organizatia internationala responsabila pentru standardizare in domeniul electrotehnic.

La data de 15 septembrie 1904, delegati la Congresul International in domeniul electric de la St. Louis, USA, au adoptat un raport care cuprinde urmatoarele:

"...trebuie luate masuri pentru asigurarea cooperarii intre societatile tehnice din lume, prin numirea unei Comisii reprezentative care sa aiba in vedere standardizarea, nomenclatura si clasificarea aparaturii si masinilor electrice."

Ca rezultat, IEC a fost fondat oficial in iunie 1906, in Londra, Anglia, unde a fost infiintat Biroul sau Central.

Pana in 1914 IEC a infiintat patru comitete tehnice care sa se ocupe de Nomenclatura, Simboluri, Clasificarea masinilor electrice. Comisia a elaborat, de asemenea, o prima lista de termeni si definitii care acopera aparatura electrica, o lista internationala de simboluri pentru cantitati si semne pentru nume de unitati, un standard international pentru rezistenta cuprului, o lista de definitii in conexiune cu turbinele hidraulice, precum si un numar de definitii si recomandari legate de masinile rotative si transformatoare..

Primul razboi mondial a intrerupt activitatea IEC, care a fost reluata in 1919, iar pana in 1923 numarul comitetelor tehnice a crescut pana la 10. Consiliul IEC a decis sa creeze Comitetul de Actiune "pentru a asista la punerea in practica a deciziilor Consiliului, pentru a dubla eforturile

Biroului Central si pentru a coordona activitatea Comitetelor Nationale si a Comitetelor Consultative."

In 1930 IEC a stabilit urmtoarele unitati electrice:

Hertz, unitatea pentru masurarea frecventei

Oersted, unitatea pentru masurarea puterii campului magnetic

Gauss, unitatea pentru masurarea densitatii fluxului magnetic

Maxwell, unitatea pentru masurarea fluxului magnetic

Gilbert, unitatea pentru masurarea fortei magnetice

Var, unitatea pentru masurarea puterii reactive

Weber, pentru unitatea practica a fluxului magnetic

S-a decis ca seria de unitati practice existente a sa fie extinsa intr-un sistem cuprinzator de unitati fizice, care a devenit "sistemul Giorgi", numit dupa Giovanni Giorgi (1871-1950) – om de stiinta si inginer.

In perioada interbelica s-au infiintat cateva organizatii internationale, iar IEC a recunoscut necesitatea de a coopera pentru a evita suprapunerea eforturilor. In anumite cazuri, s-au format comitete tehnice mixte, precum Comitetul Special International pentru Interferentele Radio (CISPR).

In 1938, IEC a realizat prima editie a Vocabularului Electrotehnic International. Unificarea terminologiei electrotehnice a fost una dintre primele sarcini ale IEC, atribuite prin congresul de la St. Louis. Cu cei 2000 de termeni in franceza, engleza, germana, italiana, spaniola si esperanto si definitiile in franceza si engleza, Vocabularul Electrotehnic International poate fi pe buna dreptate considerat o realizare extraordinara.

In septembrie 1939 activitatea IEC a fost intrerupta, din cauza celui de al doilea razboi mondial, perioada care a durat 6 ani.

In 1948 Biroul Central al IEC a fost mutat din Londra la Geneva, in Elvetia.

Prin urmare, activitatea IEC s-a extins – au inceput sa fie elaborate standarde in domeniul unitatilor de masura, necesitatilor de siguranta, testarea si specificarea componentelor pentru receptoarele radio si TV. In acelasi timp, a fost inceputa activitatea in domeniul electro-acusticii, in timp ce CISPR a elaborat standarde asupra limitelor permise pentru diversele frecvente utilizate in transmisii radio si metode de masurare a interferentelor.

Din 1948 pana in 1980, numarul comitetelor tehnice a crescut de 34 la 80 si a inceput sa includa noi tehnologii, precum rezistoarele, echipamente semiconductoare, echipamente electrice in medicina si navigatia maritima, precum si echipamente pentru sisteme de comunicatii radio.

In 1974 IEC a infiintat Comitetul Tehnic 76, pentru a se ocupa de standardele legate de laser, in special in ceea ce priveste siguranta. Acest comitet a elaborat sistemul celor patru clase de lasere, care a devenit o referinta globala. Sistemul acopera laserele utilizate in afaceri, educatie, medicina, cercetare, industrie si show-biz.

In ultimele doua decade ale secolului 20, IEC a continuat sa se adreseze noilor tehnologii aparute, infiintand noi comitete pentru pregatirea standardelor legate de fibre optice, ultrasunete, sisteme de turbine si automatizarea design-ului.

In 1995 IEC a creat Premiul Lord Kelvin, care se acorda in fiecare an pentru trei persoane care au avut contributii deosebite la standardizarea globala in domeniul electrotehnicii.

IEC a facut fata cu succes ritmului dezvoltarilor tehnologice de la inceputul secolului 21, infiintand recent comitete tehnice pentru metode de evaluare a campurilor electrice, magnetice si electromagnetice.

In 2001 IEC a publicat cea mai recenta editie a dictionarului multilingv al IEC. Acesta reprezinta o compilatie din Vocabularul International Electrotehnic, care acum cuprinde 18 500 de concepte electrotehnice divizate in 73 de teme, cuprinzand definitii complete in franceza si engleza, precum si termeni echivalenti in 12 limbi, inclusiv un index in germana.

Prin membrii sai, IEC promoveaza cooperarea internationala asupra tuturor aspectelor de standardizare electrotehnica si alte teme, precum evaluarea conformitatii cu standardele, in domeniul electricitatii, electronicii si a tehnologiilor asociate.

Carta IEC cuprinde toate electrotehnologiile, precum electronica, magnetica si electromagnetica, electroacustica, multimedia, telecomunicatii, productia si distributia energiei, precum si discipline asociate: terminologie si simboluri, compatibilitate electromagnetica, masuratori si performanta, design si dezvoltare, siguranta si protectia mediului.

Obiective

Obiectivele IEC sunt:

Realizarea eficienta a cerintelor pietei globale

Asigurarea prioritatii si a utilizarii maxime la nivel international a standardelor si schemelor de evaluare a conformitatii

Evaluarea si imbunatatirea calitatii produselor si serviciilor acoperite de standarde

Stabilirea conditiilor de interoperabilitate a sistemelor complexe

Cresterea eficientei proceselor industriale

Contributia la imbunatatirea sanatatii populatiei si sigurantei

Contributia la protectia mediului

Standarde

Standardele internationale IEC faciliteaza schimburile comerciale la nivel international, prin inlaturarea barierelor tehnice, ducand astfel la crearea de noi piete si crestere economica.

Standardele IEC au o importanta vitala, deoarece reprezinta esenta Acordului Organizatiei Mondiale a Comertului asupra Barrierelor Tehnice in Comert, unde mai mult de 100 de membri ai guvernelor recunosc explicit rolul deosebit de important al standardelor in imbunatatirea eficientei si dezvoltarea comertului international.

Standardele asigura pentru mediul de afaceri si consumatori cadrul pentru design, o calitate mai buna a produselor si serviciilor, interoperabilitate, eficienta sporita a productiei si distributiei. In acelasi timp, standardele IEC incurajeaza cresterea calitatii vietii, prin contributia la siguranta, sanatatea populatiei si protectia mediului inconjurator.

3) ITU

ITU reprezinta organizatia internationala care opereaza in standardizarea telecomunicatiilor.

a) Origini

La 17 mai 1865, dupa doua luni si jumatate de negocieri aprinse, a fost semnata prima Conventie Internationala a Telegrafiei, de catre 20 de membri fondatori. Astfel a fost infiintata Uniunea Internationala a Telegrafiei (ITU), pentru a facilita amandamentele ulterioare la acest acord. Astazi, dupa circa 135 de ani, motivele care au dus la infiintarea ITU raman inca valabile, iar obiectivele fundamentale ale organizatiei raman in esenta neschimbate.

In 1947, dupa cel de-al doilea razboi mondial, ITU a sustinut o conferinta in Atlantic City, cu scopul de a dezvolta si moderniza organizatia. In cadrul unui acord cu nou-infiintata Organizatie a Natiunilor Unite, ITU a devenit agentie specializata a Natiunilor Unite, incepand cu data de 15 octombrie 1947, iar in 1948 sediul organizatiei a fost transferat de la Berna la Geneva.

In acelasi timp a fost infiintat Oficiul International de Inregistrare a Frecventelor (IFRB), pentru a coordona sarcinile din ce in ce mai complicate ale administrarii spectrului de frecvente radio.

In 1956, CCIT si CCIF s-au unit, formand Comitetul Consultativ International pentru Telefonie si Telegrafie (CCITT), pentru a raspunde mai eficace la cerintele generate de dezvoltarea acestor tipuri de comunicare.

In 1989, pe fondul globalizarii si a liberalizarii treptate a pietelor mondiale de telecomunicatii, Conferinta Plenipotentiară de la Nisa a initiat o re-evaluare a a structurilor Uniunii, precum si a metodelor de lucru si resurselor alocate pentru indeplinirea obiectivelor sale.

Conferinta a stabilit ca un comitet de experti sa faca recomandari asupra schimbarilor care vor asigura continuarea activitatii elicace a Uniunii si a satisfacerii cerintelor membrilor sai. In 1992 a avut loc o conferinta plenipotentiară la Geneva care a restructurat profund ITU, conferindu-i o mai mare flexibilitate pentru a se adapta mediului concurential din ce in ce mai complex.

Ca urmare a reorganizarii, ITU a fost impartita in trei sectoare, corespunzatoare celor trei mari arii de activitate: Standardizarea in Telecomunicatii (ITU-T), Comunicatii radio (ITU-R) si Dezvoltarea telecomunicatiilor (ITU-D).

Conferinta Plenipotentiară de la Kyoto din 1994 a adoptat primul plan strategic al ITU, care pune accentul pe o abordare orientata mai mult catre client si un program de activitati concentrat asupra rolurilor, nevoilor si functiilor membrilor ITU.

ITU a fost infiintata secolul trecut a organizatiei impartiale, internationala, in cadrul careia guvernele si sectorul privat pot lucra impreuna pentru a coordona operarea retelelor si serviciilor de telecomunicatii si progresul tehnologiei telecomunicatiilor. In timp ce organizatia ramane relativ necunoscuta pentru marele public, munca de peste 100 de ani a ITU a ajutat la crearea unei retele de comunicatii globale care cuprinde acum o mare varietate de tehnologii.

Pe masura ce utilizarea tehnologiei telecomunicatiilor si a sistemelor bazate pe comunicatii radio se extind, activitatea ITU devine din ce in ce mai importanta in viata cotidiana a oamenilor din toata lumea.

Activitatile de standardizare ale ITU, care au ajutat deja pentru dezvoltarea noilor tehnologii - precum telefonie mobila si Internetul - sunt acum utilizate pentru definirea infrastructurilor globale de informatie si pentru designul sistemelor multimedia.

Între timp, rolul continuu al ITU în managementul spectrului de radiofrecvențe asigură sistemele de bază pentru telegrafia celulară, pagere, aviație și sisteme maritime de navigație, comunicații prin satelit, transmisiile radio și TV.

În cele din urmă, rolul din ce în ce mai important al ITU de catalizator în dezvoltarea de parteneriate între guverne și industriile private ajută la introducerea îmbunătățirilor în infrastructura de telecomunicații din țările subdezvoltate.

b) Misiune

ITU este unică în cadrul organizațiilor internaționale, prin faptul că a fost fondată pe principiul cooperării între guverne și sectorul privat. Cu membri care cuprind factori de decizie din telecomunicații, operatori de rețele, producători de echipamente, de hardware și software și instituții de finanțare, activitățile, politicile și direcția strategică a ITU sunt determinate și modelate după industria pe care o deserveste.

În cadrul Constituției ITU, scopurile sale declarate sunt:

- De a menține și extinde cooperarea internațională între toate statele membre pentru îmbunătățirea și utilizarea rațională a telecomunicațiilor de toate tipurile.
- De a promova și spori participarea entităților și organizațiilor în activitățile Uniunii, pentru a promova cooperarea și parteneriatul între ei și statele membre, pentru îndeplinirea obiectivelor globale incluse pe agenda ITU.
- De a promova și oferi asistență tehnică pentru țările în curs de dezvoltare în domeniul telecomunicațiilor, și de a promova de asemenea mobilizarea resurselor materiale, umane și financiare pentru creșterea accesului la servicii de telecomunicații în aceste.
- De a promova dezvoltarea facilităților tehnice și de operare, pentru a crește eficiența serviciilor de telecomunicații, sporindu-le utilitatea și disponibilitatea pentru public.
- De a promova extinderea beneficiilor noilor tehnologii în telecomunicații către toți locuitorii planetei.
- De a promova utilizarea serviciilor de telecomunicații pentru a facilita relațiile de pace.
- De a armoniza acțiunile statelor membre și de a promova cooperarea fructuoasă și constructivă între statele membre.
- De a promova, la nivel internațional, adoptarea unei abordări mai largi a problematicii telecomunicațiilor în economia informației globale, prin cooperarea cu alte organizații interguvernamentale și alte organizații non-guvernamentale

c) Activități

Activitatea de standardizare este îndeplinită de către 13 grupuri de studiu, în cadrul cărora reprezentanții ai TU-T elaborează recomandări pentru domeniile variate ale telecomunicațiilor internaționale. Ariile de prioritate includ:

- Inter-relaționarea IP și problematice asociate
- Rețelele și mobilitatea
- Tehnologiile de acces la rețele (xDSL)
- Tehnologii optice pentru rețele
- Tarife și contabilitate
- Servicii și sisteme multimedia

Activitatile de standardizare ale ITU-T sunt dezvoltate in cooperare cu dezvoltarea altor organizatii de standardizare (SDOs). ITU-T a elaborat seminare si workshopuri in ariile sale de competenta.

d) Structura

Cele trei sectoare ale Uniunii – comunicatii radio (ITU-R), standardizarea telecomunicatiilor (ITU-T), si dezvoltarea telecomunicatiilor (ITU-D) – lucreaza astazi pentru a construi si modela retelele si serviciile viitorului.

Activitatile acestora acopera toate aspectele telecomunicatiilor, de la stabilirea de standarde la facilitarea interoperabilitatii echipamentelor si sistemelor la nivel global, pana la adoptarea procedurilor operationale pentru varietatea de servicii oferite. Activitatea ITU a asigurat baza esentiala care a facilitat cresterea industriei telecomunicatiilor pana la valoare globala de 1 trilion USD.

Fiecare dintre cele trei sectoare ITU actioneaza prin conferinte si intalniri, unde membrii negociaza acorduri care servesc drept baza pentru operarea serviciilor globale de telecomunicatii.

Grupurile de studiu alcatuite din experti ai organizatiilor mondiale de top indeplinesc activitatea tehnica a ITU, pregatind studii detaliate care conduc spre Recomandari stricte ale ITU.

ITU-R elaboreaza caracteristici tehnice si servicii wireless, dezvoltand proceduri operationale. De asemenea, initiaza alte studii tehnice importante, care servesc drept baza a deciziilor de reglementare.

In cadrul ITU-T, expertii pregatesc specificatii tehnice pentru sisteme de telecomunicatii, retele si servicii, inclusiv operarea, performantele si intretinerea acestora.

Expertii ITU-D se concentreaza asupra pregatirii recomandarilor, opriniilor, directivelor, manualelor si rapoartelor care asigura cele mai bune practici pentru factorii de decizie in tarile in curs de dezvoltare.

Exista in acest moment 24 de grupuri de studiu in cele trei sectoare ale ITU (7 in ITU-R, 14 in ITU-T, 2 in ITU-D), care elaboreaza impreuna 550 de recomandari noi sau revizuite. Toate recomandari ITU se bazeaza pe voluntariat.

ITU- T este responsabil pentru standardizarea in cadrul ITU; in cele ce urmeaza ii vom examina structura.

Fiecare sector include propriul birou care asigura implementarea planului de activitate si coordoneaza activitatile cotidiene.

Grupurile de studiu in telecomunicatii ale ITU constituie nucleul activitatii de standardizare, studiind intrebarile si recomandarile.

Grupul consultativ in telecomunicatii revizuieste prioritatile, programele, operatiile, problemele financiare si strategiile sectorului, urmarind indeplinirea programului de lucru.

Adunarea pentru standardizare in telecomunicatii, care se intruneste o data la patru ani defineste politica generala a sectorului, stabileste grupurile de studiu si aproba programul de lucru pentru urmatorii 4 ani, numeste Presedintele si Vice-presedintele unui grup de studiu.

Biroul de standardizare in telecomunicatii actioneaza ca secretariat al ITU-T, organizand si coordonand activitatea sectorului.

e) Produse

Principalele produse ale activitatii ITU-T sunt recomandările. În prezent, mai mult de 2700 de recomandări (standarde) sunt operationale. Recomandările sunt standarde care definesc modul în care rețelele de telecomunicații activează. Recomandările ITU-T nu sunt obligatorii fiind în general urmate datorită calitatii lor ridicate și a garanției de interconectivitate a rețelelor. Alte produse: suplimente și manuale elaborate de ITU-T.

C) Cooperare (Acordurile de la Viena și Dresda)

Deși comerțul internațional în cadrul UE este reprezentat mai ales la nivel intracomunitar, relațiile între standardele europene și internaționale au apărut ca o necesitate. Prin urmare au fost semnate două acorduri care stabilesc principiile de cooperare între organisme de standardizare europene și internaționale, de asemenea pentru asigurarea coerenței și a evitării duplicării. Acordul de la Viena reglementează cooperarea între CEN și ISO iar Acordul de la Dresda – cooperarea între CENELEC și IEC.

1) Acordul de la Viena asupra cooperării tehnice dintre CEN și ISO

a) Fundament

În ianuarie 1989 Consiliul Administrativ al CEN a aprobat încheierea unui acord asupra schimbului de informații tehnice între ISO și CEN (Acordul de la Lisabona), în urma rezoluției Consiliului ISO nr. 11/1987.

Ulterior, un acord asupra cooperării tehnice între ISO și CEN a fost aprobat de către ISO și Adunarea Generală CEN prin rezoluția 3/1990. Acest acord – acordul de la Viena a fost publicat în iunie 1991. A fost însoțit de către documentul comun "Directive pentru implementare" aprobat în 1992 și revizuit în septembrie 1998.

După zece ani de experimentare, nevoia existenței acestui acord a fost confirmată de către ISO și CEN, iar versiunea actuală este simplificată, stabilind principiile versiunii anterioare. Toate specificatiile relevante sunt grupate într-o nouă ediție a „Directivelor de implementare a acordului asupra cooperării tehnice între ISO and CEN”.

b) Justificare și obiective

În esență, acordul recunoaște prevalența standardelor internaționale, dar și nevoile specifice (ale pieței unice, de exemplu) care pot solicita dezvoltarea de standarde pentru care nu a fost exprimată o solicitare la nivel internațional. Prioritizarea activității ISO este de așa natură încât în unele cazuri CEN trebuie să îndeplinească activități urgente în context european, dar nu atât de prioritare la nivel internațional.

Ca urmare, acordul stabilește două moduri esențiale de dezvoltare a cooperării în dezvoltarea standardelor: unul sub conducerea ISO și altul sub conducerea CEN, în care documentele elaborate de către o organizație sunt notificate pentru aprobare simultană de către cealaltă.

Beneficiile anticipate și existența acestui acord includ

Sporirea transparenței activității CEN pentru membrii ISO și posibilitatea acestora de a influența standardele CEN;

- Evitarea duplicării activității și structurilor, astfel facilitând concentrarea expertizei pentru beneficiul standardizării internaționale;
- Creșterea vitezei de elaborare, disponibilitate și întreținere a standardelor prin nevoia de a stabili un consens o singură dată.

Principii de baza

- Cooperarea tehnică este operată în cadrul reglementărilor actuale a ISO sau CEN, în mod relevant pentru activitățile lor;
- ISO recunoaște și respectă faptul că CEN activează în și trebuie să respecte mediul politic din aria europeană, prin cooperare cu organizațiile de standardizare europene;
- ISO și CEN sunt dedicate valorilor de transparență, deschidere, coerență, imparțialitate și relevanță.
- Ruta de preferat este transferul de la CEN către ISO, dar nu în mod automat ;
- CEN acceptă că interesul ISO în muncă să are consecințe asupra vizibilității și proceselor din cadrul;
- Elaborarea standardelor este făcută fie de către CEN, fie de către ISO, dar ambele organizații asigură procesul de consens.
- CEN se obligă să răspundă adecvat comentariilor de la membrii ISO.

c) Moduri de cooperare

Cooperarea tehnică este posibilă la nivele diferite:

Prin schimb regulat de informație la nivelul Centrului de Management al CEN (CMC) și al Secretariatului Central ISO (ISO/CS), cu ajutorul cataloagelor, programului de lucru, rezoluțiilor, standardelor;

Prin adoptarea standardelor europene existente ca standarde internaționale;

Prin corespondență;

Prin reprezentare reciprocă la întâlniri ale entităților tehnice;

Prin agrearea conducerii – ori de către ISO, ori de către CEN, atunci când este cazul

d) Monitorizare și coordonare

Monitorizarea implementării acestui acord este încredințată unui Grup Comun de Coordonare, format din Consiliul de Management Tehnic al ISO și Consiliul Tehnic al CEN. Monitorizarea include rapoarte către aceste consilii despre problematice de interes și acolo unde este necesar revizuirea mecanismelor existente.

Atât Secretariatul Central ISO cât și Consiliul Tehnic al CEN se vor ocupa de managementul zilnic al activităților.

e) Implementarea acordului

În cazul apariției unor dificultăți în implementarea și funcționarea acestui acord, comitetele ISO, CEN și secretariatele CEN vor raporta secretarilor generali, care vor decide asupra măsurilor care trebuie luate.

f) Perioada de valabilitate a acordului

Acest acord va ramane in vigoare pana la momentul in care ISO sau CEN vor solicita revizuirea sau incetarea acestuia, cu un preaviz de 1 an.

3) Acordul de la Dresda intre IEC si CENELEC

CENELEC si IEC opereaza la nivele diferite, dar este evident impactul pe care activitatile desfasurate de o organizatie il au asupra celeilalte, dim moment ce reprezinta cele mai importante organisme de standardizare in domeniul electrotehnic.

Cooperarea intre CENELEC si IEC este descrisa in Acordul de la Dresda, care a fost aprobat si semnat de catre ambii parteneri in orasul german, in septembrie 1996.

Acest acord are ca scop:

- Publicarea si adoptarea comuna a standardelor internationale;
- Asigurarea utilizarii rationale a resurselor disponibile ;
- Accelerarea pregatirii standardelor, ca raspuns la solicitarile pietei.

Planificarea comuna a noilor activitati

In calitatea lor de membri IEC, membrii CENELEC sunt direct implicati in planificarea noilor activitati ale IEC. Prin urmare, sunt acoperite cazurile in care nevoia de activitati noi apare la CENELEC.

Din partea CENELEC, noi activitati pot fi planificate ca urmare a deciziilor Adunarii Generale sau ale Biroului Tehnic, pe baza propunerilor facute de catre membri, afiliati au parteneri.

Activitatea CENELEC se desfasoarea in paralel cu consultarea IEC.

IEC trebuie sa recomande, in termende cel mult 6 luni, daca activitatea poate fi inclusa in programul e lucru actual cu o data limita indicata de CENELEC.

Daca propunerea este acceptata de IEC, activitatea este apoi promovata la nivelul IEC si CENELEC este informat in permanenta de catre IEC despre stadiul activitatii si al dificultatilor care pot aparea

Daca propunerea este respinsa de catre IEC sau planificarea in timp a IEC nu corespunde cu termenele avute in vedere de CENELEC, activitatea este continuata numai la nivelul CENELEC.

Votarea in paralel a standardelor internationale de catre CENELEC/IEC

Abrevieri

CDV=Draft al Comitetului Votat

DIS=Draft al standardului international

FDIS = Draft final al standardului international

Toate CDV si FDIS supuse votului in cadrul IEC sunt automat trimise pentru a fi votate de catre CENELEC. Exista insa cateva exceptii.

Formularele de vot sunt trimise simultan catre Comitetele Nationale de catre Secretariatul General CENELEC si de catre Biroul Central IEC.

De vreme ce standardele europene trebuie adoptate si ca standarde nationale (ceea ce nu este cazul standardelor IEC), un comitet national poate da un vot negativ in cadrul CENELEC (cu justificare tehnica si copie catre IEC) si un vot pozitiv in cadrul IEC.

Daca ambele rezultate sunt pozitive, Comitetul Tehnic al CENELEC va ratifica noul standard (in mod normal prin corespondenta), in timp ce IEC il va publica ca si standard IEC.

Daca voturile sunt negative in cadrul IEC, draftul este trimis inapoi catre organismul tehnic relevant si Comitetul Tehnic al CENELEC decide care vor fi masurile luate. De exemplu: implementarea implementarea FDIS ca standard european sau startul activitatii europene independente sau transmiterea unei noi propuneri catre IEC.

Procesul de standardizare

Standardele sunt acorduri, care pot fi incheiate pe baze diferite. Standardele de companie sunt creat in interiorul unei organizatii.

Acestea sunt create prin acorduri cu organizatia respectiva.

Un dintre parti decide continutul standardului. Un exemplu cunoscut este compania Microsoft, care decide specificatiile programelor de computer pentru foarte multi utilizatori, indiferent daca acestia sunt de acord sau nu.

Cele mai multe standarde sunt create prin consultare cu un mare numar de parti interesate.

Standardizarea este un proces voluntar bazat pe consens intre actori economici diferiti (industrie, IMM, consumatori, muncitori, autoritati). Este elaborat de catre organisme independente de standardizare, care activeaza la nivel national, european sau international. Fiind initial un instrument destinat agentilor economici, standardizarea a inceput sa fie tot mai mult folosita de catre autoritati. Dupa jumatatea anilor 80 si Comunitatea Europeana a utilizat dinc e in ce mai mult standardele in politicile sale: mai intai in domeniul armonizarii tehnice, tehnologia informatiei si telecomunicatiilor, iar mai tarziu in protectia mediului, transport, energie, competitivitate, protectia consumatorului etc.

La nivel european

Standardizarea este vitala pentru flexibilitatea si eficienta regelementarilor Noii Abordari. Este un proces deschis, transparent si voluntar, care uneste obiectivele de reglementare si nevoile antreprenoriale in ceea ce se numeste noua economie.

Standardele sunt modelate prin consensul dintre intreprinzatori, autoritati publice, consumatori si muncitori, printr-un proces consultativ organizat de catre organisme de standardizare recunoscute la nivel national, european si international.

Comisia Europeana atribuie organismelor de standardizare sarcina de a incadra standardele care asigura solutii tehnice, armonizate in cadrul UE.

Toate standardele bazate pe directive ale Noii Abordari trebuie bazate pe cunostinte tehnice solide, care pot si modificate inasa pentru a tine pasul cu progresul tehnologic. Odata ce standardele armonizate devin disponibile, un producator poate declara ca

produsele sale sunt conforme cu standardele si autoritatile nationale presupun ca acele produse urmeaza cerintele esentiale ale directivei respective.

Aceste bunuri pot fi deci introduse pe piata pe baza declaratiei, printr-o simpla procedura de certificare. Totusi, flexibilitatea noii abordari permite producatorilor sa foloseasca alte mecanisme decat aplicarea standardelor armonizate, pentru a demonstra conformitatea cu o directiva, oferind astfel un stimulent pentru inovatie.

Intreprinzatorii agreeaza Noua Abordare pentru ca ofera:

- o baza mai mare de selectie pentru procedurile de evaluare a conformitatii (de ex, intre sisteme de asigurare a calitatii si certificarea produsului)
- evaluari de conformitate acceptate si recunoscute in Comunitate
- acces la o piata mai larga (produse elaborate conform standardelor Noii Abordari pot fi intruse pe piata unica si pot circula liber intre state, fara alte verificari sau adaptari)
- standardele pot fi actualizate rapid, pentru a include progresele in claitate, siguranta si performante
- transparenta a pietei
- Calitatea presupusa implicit de marca CE

Solicitarile pentru activitatea de standardizare

- cele de origine nationala vor fi prezentate membrilor relevanti ai CEN/CENELEC/ET, care transmit propunerea catre Comitetul Tehnic
- pot de asemenea proveni de la un organism tehnic al CEN/CENELEC/ETSI
- pot proveni de la CEC sau EFTA, prin atribuirea de mandate catre organizatiile europene de standardizare.
- pot proveni de la organizatii internationale sau asociatii europene de comert, profesionale sau stiintifice

Comitetul Tehnic decide daca un proiect va fi ddesfasurat sau nu, iar daca da, cum trebuie sa se procedeze, in functie de informatiile relevante.

Standardele sunt elaborate de catre Comitetele Tehnice, dar procedurile de adoptare sunt diferite in cadrul CEN, CENELEC, si ETSI, desi regelerntarile de implementare sunt aceleasi.

Teoretic, cererile pentru noi standarde pot veni de oriunde si de la oricine. De vreme ce o solicitare a fost inaintata oficial, este inaintata celui mai adecvat comitet, unde se ia decizia daca un standard trebuie si poate fi elaborat.

Acest proces poate fi explicat dupa cum urmeaza:

Ca urmare a unui mandat (solicitate europeana) de la Comisia Europeana.

Standarde armonizate sunt dezvoltate si adoptate de catre organizatiile de standardizare europene (CEN, CENELEC si ETSI).

Ca etapa urmatoare, organismele de standardizare europene trebuie sa implementeze standardul armonizat la nivel national, prin eleaborarea unui standard national care transpune standardul armonizat.

Acest proces se face uniform in toate statele membre.

Dupa adoptarea standardelor armonizate de catre organismele de standardizare europene, Comisa Europeana publica referintele acestora in Jurnalul Oficial.

Publicarea acestora inseamna recunoasterea formala a legaturii dintre cerintele esentiale a uneia sau mai multor directive si un standard armonizat – prin urmare, un produs elaborat si produs conform unui standard armonizat se presupune ca este in conformitate cu cerintele esentiale relevante.

2) Procesul de mandatare

Mandatele pot avea mai multe surse care sa declanseze procesul de mandatare la Comisia Europeana sau la nivelul Asociatiei Europene de Comert Liber – EFTA. Promovarea anumitor tehnologii, problemele de mediu, protectia consumatorilor, solicitarile industriei, armonizarea legislatiei nationale, directivele UE, marca CE pot fi considerate potientiale surse pentru procesul de mandatare. Fiecare sursa care declanseaza procesul de mandatare are in comun obiectivul de a standardiza un anumit aspect al existentei, pentru a inlatura barierele comerciale in Europa.

Evenimintele care declanseaza acest proces pot fi la nivelul unei surse externe interesate (precum organismele de standardizare europene) sau de catre Comunitatea Europeana, in functie de circumstantele individuale ale fiecarei situatii – de exemplu, integritatea pietei UE. Standardele pot fi solicitate pentru a sprijini anumite aspecte operationale ale unei directive UE sau pentru a incepe noi activitati, in cadrul programelor de cercetare si dezvoltare.

Pregatirea si aprobarea unui mandat in Comunitatea Europeana si/sau Secretariatul EFTA

Odata ce sursa a fost recunoscuta de catre Comunitatea Europeana, se va face un studiu de piata pentru a evalua diferitele consecinte pe care un mandat pentru activitatea de standardizare il poate avea asupra pietei europene sau mondiale.

In urma acestui studiu, CE sau EFTA vor decide ce tip de mandat poate fi pregatit pentru organizatiile de standardizare europene.

Tipuri de mandate:

- Un mandat-program care este prezentat uneia sau mai multor organizatii de standardizare europene care la randul lor trebuie sa elaboreze o propunere pentru un program de standardizare.;
- Un mandat de standardizare, care este prezentat uneia sau mai multor organizatii de standardizare europene pentru a indeplini solicitarile de standardizare exprimate de sursa
- Uneori, un mandat poate combina atat sarcina de programare, cat si pe cea de standardizare

Mandatul este apoi intocmit de catre departamentele specializate; el trebuie sa uindice precis ce se cere organizatiilor de standardizare si cadrul legal in care sa fie prezentat standardul. Mandatul poate de asemenea specifica faptul ca anumite aspecte trebuie dezbatute de catre legislatia europeana si nu pot face deci subiectul standardizarii.

In timpul intocmirii mandatului, CE sau EFTA trec de un stadiu de consultare, unde toate partile interesate si posibile parti externe sunt contactate pentru a ajunge pe cale neoficiala la un consens asupra mandatului.

NOTA: daca programele de lucru sunt utilizate pentru documente de referinta, intocmirea mandatului nu va presupune dificultati.

Draftul propus de mandat este apoi trimis de catre CE Comitetului 98/34 of the EC pentru consultare.

Consultarea Comitetului implica o dezbateri si cu autoritatile sectoriale la nivel national. Acordul asupra termenilor mandatului asigura deci o baza solida pe care pot fi dezvoltate standardele.

Daca mandatul solicita activitatea organismelor de standardizare europene (CEN, CENELEC, ETSI), la acest stadiu acestea sunt informate in mod oficial asupra mandatului.

b) Etape importante

b1) Solicitarea CEN

- specificarea procesarii si distributiei unui document de lucru pentru solicitarea CEN
- Obtinerea si procesarea comentariilor la nivel national
- Comunicarea rezultatelor solicitarii si pregatirea draftului final pentru standardul european).

b2) Votul oficial

- specificarea faptului ca s-a intreprins editarea tehnica
- lansarea votului oficial pentru standardul european
- comunicarea rezultatelor votului formal

Aceasta procedura se aplica membrilor nationali ai CEN, comitetelor tehnice ale CEN si grupurilor de lucru, precum si consultantilor CEN.

b3) Mecanismul de apel

- specificarea actiunilor necesare pentru a primi, procesa si hotari apelurile primite de la membri nationali CEN impotriva unei decizii
- Aceasta procedura se aplica Adunarii Generale CEN, Secretariatului General, Consiliului de Administratie, membrilor nationali ai CEN.

b5) Rezultat negativ al votului oficial

- specificarea actiunilor necesare pentru a evalua si controla consecventa unui rezultat negativ al votului oficial asupra unui standard european

hotararea viitorului standard european

- Procedura se aplica membrilor nationali CEN, Consiliului Tehnic al CEN, Comitetelor Tehnice, precum si Centrulu de Management CEN.

1) CENELEC

Procesul de standardizare in cadrul CENELEC este foarte asemenator cu cel din cadrul CEN.

a) Elaborarea

Exista mai multe modalitati de elaborare a unui standard armonizat:

- sosoirea unui document de la Comisia Internationala Electrotehnica (80% din cazuri).
- elaborarea unui document de origine european in comitetele tehnice ale CENELEC
- sosirea unui draft de la partenerii CENELEC
- a patra sursa sunt Comitetele Nationale.

b) Solicitarea

- cand un draft corespunzator e disponibil, este inaintat Comitetelor Nationale pentru o perioada de 6 luni . Votul dureaza de obicei 3 luni.

b) Votul

Membrii au drept de vot in functie de marimea tarii pe care o reprezinta – tarile mai mari precum Germania, Franta su 10 voturi iar cele mai mici au cate 2 voturi.

2) ETSI

ETSI este diferit ca structura, deci are o procedura diferita de producere a standardelor:

a) Procedura de elaborare a standardelor

Acest proces se aplica producerii de standarde si alte documente de catre organizatia tehnica si implicarii secretariatului in acest proces, membrilor ETSi si organizatiilor nationale de standardizare.

Condiitiile generale pentru acest proces sunt definite prin directivele ETSI, in special prin procedurile tehnice de lucru.

A1) Initiativa

Inceputul procesului de elaoare a standardelor consta in:

- Identificarea nevoilor de standardizare in domeniile de interes pentru ETSI
- Definirea organizatiei corespunzatoare pentru acest proces de standardizare

Actori implicati in proces:

- Experti ai Organizatiilor tehnice si comitetelor speciale
- Membri ETSI
- Ofiteri tehnici ai

a3) Concepere

Crearea unei noi arii de standardizare se manifesta prin formarea unui nou organism tehnic.

Identificarea, definirea, aprobarea si adoptarea termenilor de lucru sun principalele elemente ale fazei de concepere.

Inputul consta in identificarea nevoilor de standardizare in domeniul respectiv.

A4) Elaborare

Elaborarea este realizarea unei versiuni preliminare a unui standard.

Elaborarea are loc de obicei in cadrul unei echipe restranse, conduse de catre un raportor. L, prin schimbul de documente prin seerverul ETSI.

Cand varianta preliminara este realizata, aceasta este inmanata grupului de lucru pentru aprobare.

Anumite astfel de activitati de elaborare sunt realizate de catre un forte de actiune speciale, in cadrul secretariatului ETSI.

a5) Adoptia

Adoptia este cand este adus din afara si adus intr-un grup.In timp ce procesul de proiectare este acelasi in principal pentru toate distributiile ETSI, procesul elementar procesului de adoptie procesului fiintei umane.

b) distributiile ETSI

b1) specificarea tehnica ETSI si raportul tehnic ETSI

Pentru specificarea tehnica ETSI (TS) si raportul tehnic (TR) Consimtamentul Corpului tehnic si Adoptia au loc in acelasi timp (o decizie combinata).Publicarea este atunci singurul element in procesul de adoptie.

Elementul procesului de publicare se compune din finalul redactarii versiunii „the world of windows” lumea windows al adoptiei, specificatiei tehnice sau raportului tehnic, arhivarea si publicarea in formatul PDF. Publicarea distributiilor va putea fi facuta disponibila pentru distribuire prin ETSI web server si constituie o parte din documentele serviciului ETSI.

b2) Standardul ETSI si ghidul ETSI este dupa editorialul ofiterului tehnic SMS si echipa de management facute disponibile de caliatatea membrilor ETSI pentru votul in acord cu consimtamentul procesului calitatii membrilor MAP definite in regulile ETSI de procedura si procesul tehnic de munca.

Perioda de vot este de 60 zile(in compilatie cu organizatia lucratorilor comertului).

Distributia este adoptata daca la final 71% din numarul membrilor prezenti la vot este in vafaoarea proiectului.

Dupa adoptie, distributia este editata, arhivata si publicata in formatul PDF.

b3) Standardul European EN – seria telecomunicatii apar dupa consimtamantul corpului tehnic intra in una din doua proceduri aprobate, stimulate de regulile ETSI ale procedurilor adica:

Prima etapa a procedurii aprobate (OAP)

A doua etapa a procedurii aprobate (TAP) EN-OAP

EN-OAP aceasta procedura este folosita atunci cand proiectul este considerat matur de catre corpul tehnic sau de o noua versiune a ETSI EN. Dupa editare, proiectul este facut disponibil la organizatia standardelor nationale ETSI (NSO) printr-un proces unde acelasi NSO stabileste pozitia nationala a votului, primeaza consultatia nationala in ceea ce priveste NSO.

De altfel votul este forma oficiala a corpului delegatiei nationale la ETSI care in majoritatea cazurilor nu este reprezentativ pentru NSO membru al ETSI.

Procedura este in esenta aceeaasi pentru procedura aprobata de calitatea membrilor cu exceptia ca perioada pentru votul NSO se lungeste la 120 zile. Distributiile sunt facute disponibile de la NSO prin file de transfer, prin internet si CD- ROM. NSO trimite pozitia nationala pentru vot la ETSI print-o baza electronica de aplicare a votului.

Distributiile vor fi adoptate daca la final 71% din voturile nationale prezente sunt in favoarea proiectului.

EN- TAP aceasta procedura, chiar daca este normal obligatorie numita standarde armonioase, implica NSO la doua scene necesare la rezolutia actiunilor luata de corpul tehnic, responsabil de proiect.

In primul rand implicarea NSO "Ancheta Publica NSO" dureaza 120 zile. In al doilea rand votul este de 60 zile.

Comentariile precum si orice schimbare facute in proiect, trebuie facute inainte de a transmite proiectul la NSO.

Procesele combinate

In ordine, a avea rezultate din munca corpului tehnic, disponibile pe piata la inceput putin deasupra proceselor poate fi combinata in asa fel incat doua distributii cu continut identic sunt publicate in paralel.

De axemplu, daca intentia este de a publica un proiect in ETSI EI (seria telecomunicatiilor), dar numai dupa aplicarea celei de-a doua etape a procesului aprobate, editarea in ETSI EI-subprogramul editorial primeaza – da prioritate Ancheta Publica, de asemenea acopera publicatiile in ETSI TS cu intelesuri identice.

Paralel procesul ETSI ES si ETSI TS este de asemenea posibil, dar timpul castigat in acest caz este mai putin pronuntat.

Nota: Regulile detaliate pentru procedurile aprobate descrise deasupra pot fi gasite in Procedurile tehnice de Munca TWP.

TWP de asemenea defineste regulile care se aplica regimului anterior al distributiilor.

Promovarea

Este actul de ridicare sau suplimentarea intreprinderilor afaceriste; suplimentari active ale vanzarilor de marfuri prin afise sau altfel de publicitate.

Activitatea de promovare prezinta trei obiecte majore adica:

Standardizarea suprafetelor

Obiectul muncii

Membrii activi

Prioritatea de a incepe standardizarea muncii
In timpul standardizarii muncii

Managementul procesului

Managementul reprezinta conducerea sau supravegherea asupra unui lucru (ca afacerile) ex. functia executiva a adunarii organizatiilor, coordonarii, directionarii, controlarii si supravegherii oricarui proiect ori activitati industriale sau de afaceri cu responsabilitate pentru rezultate.

Operatiile ETSI si corpurile lor sunt guvernate de Directivele ETSI (continand standardele ETSI, regulile ETSI de procedura, procedura Ministerului Muncii ETSI, puterile si functiile ministerului, termeni de referinta al grupului coordonator operational si procedura tehnica a muncii).

Procesele, sarcinile si procedurile secretariatului ETSI sunt guvernate de secretariatul calitatii sistemului managementului.

Performanta procesului

Performanta este capacitatea de a arhiva rezultatul dorit. Principalele caracteristici performante, interesante pentru standarde sunt:

Timpul cat mai scurt

Calitatea distributiilor

Costul

productia

Timpul scurt reprezinta in special doua aspecte ale timpului ca si market:

Disponibilitatea ca timp, adica disponibilitatea aprobarii a Corpului Tehnic a distributiilor in momentul ales, nu prea devreme, nici prea tarziu.

Amanarea adoptiei, timpul care il i-a sa se raspandeasca distributiile prin aprobarea procesului.

Primul aspect este dificultatea calitatii, exceptand cand este prea tarziu si astfel este dificil de a mai putea imbunatati.

Al doilea este pentru ETSI problema pentru continuarea si imbunatatirea cerintelor ce sunt date de procedura tehnica a muncii, completand o inspectie anuala a obiectelor pentru elementele procesului puse in functionare de departamentul SMS.

Calitatea distributiilor este concept bilateral, cautand dupa ortografia absenta si greselile aranjate in documente sa fie acceptate ca un standard folositor pe piata.

Costul este dificil de estimat. El este estimat de costul total al activitatilor standardelor ETSI care este 10% din bugetul secretariatului ETSI.

Costurile procesului sunt urmate numai de nivelul activitatilor din SMS in relatiile cu organizatia tehnica.

Productia: ex procesul productiei in trei etape in procesul adoptiei adica publicarea prioritara a membrilor votarii si anchetei publice si editarea de prioritate a votului COAP sau TAP, este continuu inregistrata in termenul numarului de distributie (nr de pagini cand filele corespunzatoare sunt tiparite).

Lunar statistica productiei, intarzierea adoptiei (miscandu-se intr-un mediu obisnuit pentru ciclul procesului in timp) pentru tipurile avariate de distributie si prezicerea productiei in urmatoarele 12 luni este facuta disponibila de calitatea membrilor ETSI.

Conceperea de monitorizare adresata subprocesului proiectarii si adoptiei pentru corpurile tehnice:

Compunerea programului de munca

Productia distributiilor (numarul distributiilor si tipul lor)
 Nivelul activitatii
 Intarzierile
 Costul elementelor

Procesul de reinginerie

Reingineriile proceselor sunt o alta parte a programului continuu de imbunatatire (chiar daca amandoua adresele sunt schimbate de procedurile formale descrise de procedurile tehnice de munca) sau schimba actiuni luandu-i locul cand apar informatii si tehnologii mature pentru a putea fi puse in practica.

Aceste doua tipuri de reinginerii conduc la imbunatatirea performantelor procesului substantial, mai exact peste perioada din 1994 pana in prezent. De fapt se ridica mai mult decat corpurile tehnice si decat distributiile ca importanta.

B) In baza internationala

Standardizarea intr-o baza internationala este in unele cazuri diferita fata de cea Europeana, desi cateodata comparabila.

1. ISO

Un eveniment major, care a aparut in 1990, a fost realizarea pe cale ierarhica traditionala a standardelor internationale, regionale, cresterea fiind suplimentata de standarde dezvoltate in alta forma numita in general consortio particular in zone ale tehnologiei rapide. Asemenea documente in general, reprezinta o intelegere intre actionarii principali ai pietei si nu intre consensurile vaste care sunt tipice unui standard ISO. Incontestabil, astfel de documente erau obtinute statului pe piata si in cateva sectoare, de aceea intrebarea era daca metodologia ISO de atingere a intelegurilor standard este inca semnificativa.

In ultimii ani, consultatii diferite au fost indeplinite cu industria si a fost confirmat ca activitatile consortiei nu reprezinta o amenintare la sistemul de standardizare formal.

Distributiile si proceselor standat de dezvoltare:

Ruta TC/SC	Distributie
Etapa1 NP –propunerea pt noul obiect al muncii	
Etapa2 Cladind consensuri specifice sau	primul CD (proiectul comitetului)
Etapa3 consensurile cladite in cadrul TC/SC	ISO/PAS (specificatia disponibila Publicitatii)
Etapa 4 ancheta la DIS Standard international al proiectului	DIS sau ISO/TS (specificatie tehnica) ISO/TR (raport tehnic) pentru Documente normative
	Textul final pentru prelucrarea ca

	FDIS (standard international al Proiectului final)
Etapa 5 votul formal in FDIS(dovada verificata de secretariat)	Textul final al standardului international
Etapa 6 publicatia standardului international	Standardul international ISO
Ruta atelierului	Intelegerea cu privire la atelierul Intermediar

Marea majoritate a industriilor continua sa aiba nevoie de standardele internationale dezvoltate acordand intregului proces de consensuri si transparenta ISO si in cele mai multe cazuri timpul necesar dezvoltarii unor asemenea standarde este acceptabil. In acelasi timp trebuie recunoscut ca documentele dezvoltate in forma cunosc o nevoie de piata si in general acestea sunt produse mai rapid decat standardele ISO si de aceea sunt mai capabile sa raspunda dezvoltarii rezultatului rapid si ciclurilor de marketing care au devenit tipice unor industrii.

In unele cazuri astfel de documente au atins statutul de forma al standardelor internationale.

Pentru a face fata acestei provocari si sa raspunda nevoii pentru imbunatatirea continua a procedurilor lor, ISO a decis sa dezvolte proceduri aliniate care pot si folosite la discretia acestor comitete tehnice ISO pentru care viteza dezvoltarii standardelor are o atentie covarsitoare si sa rationalizeze setul distributiilor ISO. A aliniat procedurile sale existente si a introdus doua noi distributii, avand niveluri reduse de transparenta si consensuri dar care pot sa raspunda cerintelor pietei cel putin in unele sectoare.

Ca parte a alinierii a procedurilor existente, comitetele ISO vor fii in viitor subiectul unor conditii sigure de impartire a comitetului in etape – o parte a procesului ISO in timpul in care pozitia nationala dezbate atingerea in ordine cu comitetul ISO - si la finalul etapei aprobate, in timp ce textele standardelor finale sunt supuse unui unui acord forma de intreaga echipa de profesionisti ISO.

Noile distributii reprezinta un consens international in comitetele ISO care permite publicarea intr-un nou tip de documente, numite, respectiv specificarea publica disponibila(ISO/PAS) si specificarea tehnica (ISO/TS). ISO va face posibila posibilitatea adoptiei documentelor dezvoltate in afara sistemului ISO printr-o procedura consensuala si mai putin transparenta.

Principii

Standardele ISO au dezvoltat acordul urmatoarelor principii

Consensurile

Intentiile tuturor consensurilor sunt luate intr-o descriere: manufacturarea, folosirea, consumarea grupurilor, testarea colaboratorilor, guvernarea, profesionalitatea ingineriei si cercetarea organizatiilor.

Vasta industrie

Solutiile globale de a satisface industriile si clientela vasta

Voluntar

Standardizarea internationala este piata conducerii si de aceea se bazeaza pe implicarea voluntara a tuturor intereselor a locurilor de piata.

De aceea exista trei mari faze in procesele de dezvoltare a standardelor ISO.

Necesitatea unui standard este de obicei exprimata de un sector industrial, care comunica aceasta necesitate unui corp membru national. Ultimul proces, articolul cel mai recent la ISO este un intreg. Una din necesitati ale standardului International au fost admise si formal agreate, prima faza implica definirea scopului tehnic in standardele viitoare. Aceasta faza este de obicei scoasa din grupul de munca care cuprinde experti tehnici din tarile interesate de subiect.

Una dintre intelegeri a ajuns una dintre aspectele tehnice care este invelita in standard. Aceasta este faza cladirii consensurilor.

Faza finala cuprinde acordul formal al rezultatului proiectului Standardului International (acceptarea criteriului stimuleaza aprobarea a doua treimi din membrii ISO care au participat activ la Standardele proceselor de dezvoltare, si sunt aprobate de 75% din membrii prezenti la vot), urmat de textul agreeat care este publicat ca un standard International ISO.

Este de asemenea posibil acum de a publica documente interne la etape diferite in procesul de standardizare.

Cele mai multe standarde primesc revizii periodice. Cativa factori se ofera de a ajuta un standard in afara datelor: evolutia tehnologica, metode si materiale noi, calitate buna si siguranta a cerintelor (necesitatiilor).

A aprecia acesti factori, ISO a stabilit in general reguli incat standardele ISO trebuie revendicate la un interval nu mai mare de cinci ani. Ocazional, este necesar de a revizui standardul mai devreme.

Deocamdata din munca ISO a rezultat 12.000 de Standarde Internationale, reprezentata in mai mult de 300.000 de pagini in Engleza sau Franceza (terminologia este adesea conditionata, furnizata) in late limbi in afara de cea oficiala).

Etape ale dezvoltarii standardelor Internationale

Din standardul International rezulta o agreere intre membrii corpurilor ISO. El poate fi folosit la fel, sau sau poate fii implementata intr-o incorporatie a standardelor nationale ale diferitelor tari.

Standardele Internationale sunt dezvoltate de comitetele tehnice ISO-TE si subcomitetele SE prin care apar urmatoarele etape ale proceselor:

Etapa 1 propunerea

Etapa 2 pregatirea

Etapa 3 comitetul

Etapa 4 ancheta

Etapa 5 aprobarea

Etapa 6 publicarea

Daca un document cu un grad sigur de maturitate este disponibil de la inceputul standardizarii proiectului de exemplu dezvoltarea unui standard de la alta organizatie, este posibil de a emite cateva etape. Ea este numita procedura caii rapide, documentul este supus direct aprobarii ca un proiect al Standardului International DIS la membrii corpului ISO Etapa 4 sau, daca documentul a fost dezvoltat dupa corpul standardului international recunoscut de consiliul ISO afunge la finalul proiectului standardului international FDIS fara a mai parcurge toata celelalte etape.

Ceea ce urmeaza este sumarul a fiecaruia dintre cele 6 etape.

Pentru detalii extraordinare de cum Standardul International este dezvoltat, cautati in publicarea Directivelor ISO/IEC, partea I: Proceduri pentru munca tehnica.

Etapa 1 Propunerea

Primul pas in dezvoltarea standardului international este acela de a continua faptul ca este nevoie de standardul international particular. O alta etapa propusa este supunerea la vot a membrilor semnificativi pentru TC/SC sa determine includerea muncii chiar in programul de munca.

Propunerea este acceptata daca majoritatea membrilor TC/SC voteaza in favoarea ei si in final 5 membri declara comitetul lor participant activ la proiect. In aceasta etapa se formeaza un lider responsabil de proiect si de munca.

Etapa 2 Pregatirea

De obicei in activitatea unui grup de experti presedintele este un lider de proiect, care este pregatit de TC/SC, pentru pregatirea in munca proiectului. Succesiv proiectantii sunt considerati utili daca satisfac grupul muncitor, daca fac dezvoltarea in cea mai buna solutie tehnica ca problema sa fie rezolvata. In aceasta etapa proiectul este promovat de liderul grupului muncitor pentru faza consensului claditor.

Etapa 3 Comitetul

Dupa ce primul proiect al comitetului este disponibil, el este inregistrat de secretariatul central ISO. El este distribuit pentru comentarii daca este distribuit pentru comentarii daca este admis si votat de membrii TC/SC.

Succesiv proiectele comitetului poate fi considerat cu un consens util daca ajunge la un continut tehnic.

Odata ce consensul a fost realizat, textul este finalizat pentru submitiunea standardului international al proiectului DIS

Etapa 4 Anchetă

Proiectul standardului international DIS circula pe la toti membrii corpurilor ISO pentru a fi votat si comentat in timpul unei perioade de cinci luni. El este aprobat pentru submitiune ca finalul proiectului standardului international FDIS daca doua treimi din majoritatea membrilor TC/SC sunt in favoarea lui si nu mai mult de o patime din numarul total de voturi prezente sunt negative. Daca criteriul de aprobare nu este intalnit, textul este redat inapoi la TC/SC pentru mai multe studieri si revizia documentului va circula din nou prin vot si comentariu ca un proiect al standardului international.

Etapa 5 Aprobarea

Finalul proiectului standardului international FDIS circula pe cotații membrii corpului ISO pentru ca secretariatul central ISO sa dea un final Da/ Nu votului in timpul unei perioade de doua luni. Daca comentariile tehnice sunt revizuite in timpul acestei perioade, ei nu mai lungesc considerarea acestei etape, dar registrele de consideratie vor fii revizuite pe viitor de standarsul international.

Textul este aprobat ca un standard international daca doua treimi din majoritatea membrilor TC/SC sunt in favoarea lui si nu mai mult de o patime din numarul total de voturi prezente sunt negative.

Daca acest criteriu al aprobarii nu este intalnit, standardul este dat inapoi la originea TS/ SC pentru neconsiderare intr-un usor motiv tehnic pentru a obtine sprijinul voturilor negative.

Etapa 6 Publicarea

De indata ce finalul proiectului standardului international a fost aprobat avand numai schimbari minore daca este necesar sunt introduse intr-un text final. Textul final este trimis la secretariatul central ISO pentru a publica standardul international.

Trecerea in revista (revizuirea

Standardele internationale(Confirmarea Revizia Retragerea)

Toate standardele internationale sunt revizuite cel puțin o dată la fiecare 5 ani de responsabilul TC/SC. Majoritatea membrilor TC/TS decid dacă standardul internațional trebuie confirmat, revizuit sau retras.

Cine face munca?

Munca tehnică din ISO este ușor descentralizată scoasă afara din ierarhie de 2850 de comitete tehnice, subcomitete și grupuri de muncitori. În aceste comitete calitate reprezentativă a industriei, cercetarea instituțiilor, guvernarea autorităților, consumul corpurilor și organizările internaționale din toată lumea, împreună cu parteneri egali pentru rezolvarea tuturor problemelor ale standardizării, peste 30.000 de experți participă la aceste întâlniri în fiecare an.

Marea responsabilitate pentru administrarea standardelor comitetului este acceptată de unul din corpurile standardelor naționale, acesta ridicând calitatea membrilor ISO, AFNOR, ANSI, BSI DIN SAC SIC etc. Corpul membrilor influențează secretariatul comitetului să numească una sau două persoane să facă munca tehnică și administrativă. Președintele comitetului asistă membrii comitetelor la atingerea consensurilor.

În general consensurile înseamnă o soluție particulară a problemelor avute ca fiind una din cele mai bune posibilități pentru aplicarea internațională la timp.

Secretariatul central din Geneva garantează scurgerea documentelor în toate direcțiile pentru a clarifica punctul tehnic cu secretariatele și președintele și de a garanta faptul că propunerile aprobate de comitetele tehnice sunt editate, tipărite, supuse ca proiect al standardelor internaționale la membrii corpului ISO pentru votare și publicare. Întâlnirile comitetelor tehnice și subcomitetele sunt convocate de secretariatul central, care coordonează toate întâlnirile cu secretariatele comitetelor înainte să fixeze data și locul.

Pe de altă parte cea mai mare parte a muncii tehnice ISO este prin corespondență, există în medie o multitudine de întâlniri ISO, care au loc undeva în lume în fiecare zi lucrătoare a anului.

Fiecare membru al corpului interesat de subiect are dreptul să fie reprezentativ într-un comitet. Organizațiile internaționale, guvernamentale și non-guvernamentale în alianță cu ISO i-au parte la munca ISO. ISO colaborează îndeaproape cu Comisia Electrotehnică Internațională (IEC) pentru ceea ce se întâmplă cu standardul electrotehnic.

Publicația „ISO Memento” furnizează informații cu scopul responsabilității. Structura organizațională și secretariate pentru fiecare comitet tehnic ISO. Regulile detaliate ale procedurii pentru munca tehnică sunt date de direcțiile ISO/IEC.

O listă cu 800 de organizații internaționale în alianță cu comitetele tehnice ISO și subcomitetele este dată la publicarea „ISO Liaisons” (alianțele ISO).

2. IEC Comisia Electrotehnică Internațională

Pregătirile pentru o nouă IEC au loc în următoarele principale etape detaliate în directivele ISO/IEC partea I.

Revizia unor standarde existente începe cu etapa proiectului comitetului.

a) Etapa preliminara

Aceasta cuprinde proiecte evidente pentru viitor si pregetite pentru dezvoltarea imediata, sau munca preliminara.

In aceasta etapa a Specificatiei Publica Posibila (IEC/PAS) poate fi pregatita ai prezentata unui proces de aprobare care tine doua luni.

b) Etapa de propunere

Propunerea este comunicata membrilor corespunzatori TC sau SC insotind un simplu vot majoritar al membrilor in interesul studierii propunerii in trei luni.

Daca rezultatul este pozitiv de minimum a 4 membri sau 25% din memebri, chiar daca este mai mare incepe sa participe activ la munca si este numit expert, el este inclus in programul de munca impreuna cu proiectul unui plan incluzand scopul datelor.

Etapa pregatitoare

In timpul acestei faza Proiectul Muncii (WD) este pregatit, in general de liderul proiectului impreuna cu echipa proiectului.

Etapa anchetarii

Inainte sa treaca la etapa aprobarii Proiectul Comitetului bilinqu pentru vot CCDU este prezentat la toate comitetele Nationale pe o perioada de vot de 5 luni.

Ea este ultima etapa chiar daca comentariile tehnice pot fi luate in considerare.

CDU-ul este considerat aprobat daca:

Mai mult de doua treimi din voturile prezente ai membrilor P sunt in favoarea lui.

Numarul voturilor negative prezente din toate Comitetele Nationale, nu depasesc o patrime din toate voturile prezente

Cand se planifica faptul ca documentul sa devina Specificare Tehnica (si nu Standard International) numai primul criteriu implica doua treimi din votul de care este nevoie sa fie indeplinite si revizia este atunci trimisa la oficiul central sa fie publicata. Versiunea (raspunsul) reviziei este atunci trimis de secretariat la oficiul central pe parcursul a 4 luni pentru procesul final al Standardului International.

Note: Daca CDU –ul este aprobat de 100% a majoritatii, etapa ulterioara FDIS poate fi anulata.

Etapa aprobarii

FDIS-ul circula atunci la comitetele Nationale pentru o perioada de vot de doua luni.

Fiecare vot al Comitetului National trebuie sa fie clar: pozitiv, negativ sau abtinere.

FDIS-ul este aprobat daca:

mai mult de doua treimi din voturile prezente ale membrilor P sa fie in favoarea lui

numarul voturilor negative prezente sa nu depaseasca o patrime din toate voturile prezente

Daca documentul este aprobat, el este publicat. Daca documentul nu este aprobat el este dat inapoi la TC sau SC pentru a fi verificat.

Etapa publicatiei

Ea este responsabilitatea completa al oficiului central si conduse spre publicare de Standardul International normal in timpul a doua luni aprobarea FDIS-ului este facuta.

3) ITU-T

ITU -T – corpul Natiunilor Unite, are un proces de standardizare foarte diferit de toate celelalte.

Munca este initiata la cererea fiecarui membru unde sunt necesare cateva voturi interne pentru a accepta si aproba la finalul muncii, proiectul final chiar daca este oficial aprobata in timpul WTSA(la fiecare 4 ani).

Munca standardelor ITU -T set eliminata de Grupurile Studiului tehnic in fiecare membru de calitate reprezentativ pentru ITU-T, dezvolta recomandarile (Standarderilor) pentru diferite campuri ale telecomunicatiilor intrenationale.SGs-ul conduce activitatea lor in primul rand sub forma unui studiu de intrebari. Oricare din aceste adrese tehnice studiaza in particular aria telecomunicatiilor standardizate. Fiecare SC1 are presedintele SG si un numar de vicepresedinti numiti de Adunarea Telecomunicatiilor standardizate din toata lumea

WTSA - Aspectele operationale ale serviciului de pregatire, retelei si performantei

Conducerea studiului Grupului defineste serviciul Numeritatea, Itinerariul si Mobilitatea Globala.

Studiul grupului 3

Principalele taxe incluse reprezinta telecomunicatiile economice si editiile politice.

Studiul grupului 4

Managementul telecomunicatiilor include TNN – conducerea Studiului Grupului.

Studiul Grupului 5

Protectia impotriva efectelor electromagnetice ale mediului inconjurator.

Studiul Grupului 6

Uzina privita din exterior

Studiul Grupului 9

Introducerea unei benzi largi prin cablu ale retelei si transmisiuni cu sunet. Conducerea Studiului grupului a introdus o gama larga de cablu si servicii prin metode televizate

Studiul Grupului 11

Cerintele si protocoalele remarcabile.

Conducerea Studiului Grupului pe servicii de net inteligente

Studiul Grupului 12

.....

Conducerea Studiului Grupului la calitatea serviciilor si performanta

Studiul Grupului 13

Multi-protocoalele si bazele IP ale retelei si munca lor pe internet.

Conducerea Studiului Grupului relatiand continuturi pentru IP.B – ISDN Informatii Globale Infrastructurale si continutul satelitilor.

Studiul Grupului 15

Transporturile optice si alte transporturi ale retelei.

Conducerea Studiului Grupului pe Accesului Transportului retelei si in Tehnologia optica

Studiul Grupului 16

Serviciile, sistemele si finalurile multi-media

Conducerea Studiului Grupului pe serviciile multi-media, sisteme si finaluri, afaceri si comert.

Studiul Grupului 17

Informatiile retelei si telecomunicatiile software.

Conducerea Studiului Grupului pe transmisia cadrului, sistemul comunicatiilor ale securitatii tehnice.

SSG

Studiului Grupului Special „IMT-2000”

Conducerea Studiului Grupului pe IMT- 2000

TSAG.Standardele telecomunicatiilor grupului consultativ

TSAG – consulta prioritatile, programele, operatiile, problemele financiare si strategiile sectorului, urmata de indemanarea programului de munca, restructureaza si stabileste Studiul Grupului ITU -T, furnizeaza conducerea Studiului Grupurilor, recomandata de directorul TSB-ului, elaboreaza seria A recomandata pentru organizare si proceduri ale muncii.

c) Bazele private(conform standardelor automibilelor – QS 9000)

Mentionate inainte de anii '90 Standardele sunt elaborate de cresterea si importanta fazei private.

Cateva standarde pot fi dezvoltate intr-o baza privata neavand nevoie de grupuri ale interesului.

Standardul QS – 9000 este unul foarte faimos. De aceea ne vom arunca privirile asupra lui ca de exemplu:

- QS – 9000 este un set al standardelor de calitate obtinut prin calitatea sistemelor cerute de componenta automobilelor si materialele suplinite de marca a trei mari automobile ale Statelor Unite(GM, Ford, si Daimber - Chrysler) si 5 camioane fabricate.

Bazat pe standardul international ISO 9000 din seria 1994, QS – 9000 include aditionalul trimis din industria auto a Statelor Unite, intreaga industrie auto din manufacturile individuale si un set extrem de sever al standardelor.

Certificatul QS – 9000 are nevoie de gradul cel mai inalt al calitatii, masuri de incredere si servicii ca o declaratie impartiala catre calitatea companiei increzatoare in eforturi.

1 QS – 9000 Istorie si principii

a) ce este QS – 9000?

QS – 9000 este un set al sistemelor calitatii necesar de a uni publicatia a 3 mari fabrici de automobile americane ca Ford, Daimber – Chrysler si General Motors Corporation pentru aderenta furnizorilor directi ai:

- 1 productia sau partile serviciului
- 2 productia materialelor
- 3 introducerea tuturor serviciilor finale precum si furnizorii directi.

Aceste curs depinde de productia pe care ei o furnizeaza. Cerintele sunt sa:

- 1 asigure ca furnizorii productiei sa-si intalneasca specificatia si sa anunte infatisarea produsului
- 2 asigure ca sistemul calitatii furnizorilor este indeplinit si verificat
- 3 asigure ca exista sisteme intr-o imbunatatire continua de aceea ei sunt in postura de a se intalni cu nevoile de schimbare ale companiei.

b) Cu ce difera QS – 9000?

Diferenta majora este aceea ca ISO – 9000 este genetica si inferioara oricarei organizatii facatoare de proceduri si servicii si QS – 9000 este inferioara organizatiei lor care furnizeaza materiale pentru fabricarea automobilelor americane Ford, Daimler – Chrysler si General Motors. QS are certitudinea cerintelor aditionale incat este sub ISO 9000.

QS – 9000 are 3 parti:

Partea I reprezinta partea in care ISO 9000 se divide in 20 de sectiuni. Fiecare sectiune cuprinde ceea ce este stabilit in ISO 9000 dar aspectul este italic si are certitudinea cerintelor aditionale de ceea ce are nevoie industria automobilelor. Toate sectiunile sunt aplicabile tuturor furnizorilor care sunt responsabili de modelarea produsului furnizat. Pentru aceia care s-au bazat pe schita data, toate clasele echivalente la ISO 9002 sunt aplicabile.

Pentru aceia care au furnizat teste si servicii de inspectie ISO 9003 este aplicabil.

Partea II este sectorul specific cerintelor aditionale ex: exista cerinte aditionale care sunt folosite de industriile de automobile dar departe de raza de actiune a ISO 9001. Aceste cerinte sunt partea de productie a procesului de aprobare, imbunatatire continua si capacitatea de fabricatie.

Partea III sunt cerintele specifice clientilor ex; fiecare fabricant de automobile poate avea certitudinea unica a cerintei speciale pentru productia lor. Furnizorul trebuie sa garanteze faptul ca aceste cerinte specifice sunt inlaturate cu grija.

Cum s-a dezvoltat sistemul QS - 9000?

ISO 9000 a fost doar asigurat de organizatia de adoptie, el avand o aprobare scrisa in josul standardelor sistemului calitatii.

In cazul industriilor de automobile ei infiinteaza mari fabrici avand propriile lor sisteme de calitate cu care ei vor sa completeze furnizorii lor. Daca un furnizor furnizeaza mai mult decat un fabricant el adopta standarde separate unul de celalat.

Aceste standarde sunt similare in unele aspecte si contradictorii in alte aspecte. Furnizorii au un timp dificil sa se supuna lor. Ea nu a fost o parte usoara nici pentru producatorii de automobile. Trebuie cheltuita o suma mare de bani pentru a asigura acordurile sistemului lor. In industrie cand lucrurile devin competitive, aceasta este o arie care afecteaza pe oricine. Cele trei mari fabrici de automobile americane Ford, Daimler – Chrysler si General Motors au creat atat de multe lucrari incat aricine ar fi multumit.

Ei au realizat nebunia (prostia) lor si muncesc sa creeze un standard comun pentru furnizor, oriunde este posibil. Aceste mari fabrici si divizia automobilelor, ale societatii americane pentru controlul calitatii ASQS au format calitatea furnizorului. In 1990 au scos afara mai intai Sistemele Analizelor Dimensiunilor: legatura manuala care au facut

disponibila adevarate Grupuri Active ale indistiei de automobile AIAG. In 1991 au realizat un control al procesului Statistic pentru legatura manuala AIAG. In acelasi an ei au renuntat la planning-ul calitatii productiei de dezvoltare APQP.

La sfarsitul anului 1992 au realizat un acord intre furnizorii sistemelor calitatii manuale si aprecierea uneltelor. Acesta urma sa-i ajute sa renunte la sistemul calitatii cerintei:QS9000 in august 1994.

In septembrie 1994 a fost publicat faptul ca QS 9000 va inlocui toate sistemele calitatii anterioare din cele 3 mari sisteme .Un nr. dintre alte fabrici americane a format capabilitatea sistemului si indeplinirea lui.

d) Scopul QS 9000

Procurarea partilor si materialelor in ind. automobilelor este suportarea in plisarea esuarii in grupurile de afaceri, modularea si globalizarea. Cele trei mari fabrici si industria de camioane au format standardul sistemului calitatii cerintei pentru partile automobilelor si materialele furnizorilor bazate pe ISO 9001 dar cu cerinte aditionale speciale pentru industria de automobile.

Cu acreditarea de la RUA Netherlands corpul acreditarii pentru QS – 9000 si echipa de parteneri cu corpurile certificatelor de pretutindeni, FQA ofera o larga varietate de servicii pentru certificatul QS – 9000 pentru a progresa prin ISO 9001

2) Implementarea QS 9000

Standardele QS 9000 sunt statul de standarde si indrumari care furnizeaza nivelul fundatiei cerintelor pentru sistemele calitatii managementului si incat aplica fara industria automobilelor si suportul furnizorilor.

a) Telul(Intentia)

Standardele QS 9000 au cateva abiective, centre particulare pentru a reduce numarul auditorilor externi experimentati de furnizorii fabricilor de automobile din Statele Unite. Chiar daca simultan se imbunatateste calitatea productiei de salopete, produse si/sau servicii.

b) Aplicarea

In conformitate cu oricare QS 9000 cu sau fara consideratiile „schita” este potrivit pentru oricare companie realizand indepliniri efective si intretinerea sistemelor cheie incat sa garanteze continuitatea satisfactiei clientului ca un rezultat al limpezirilor, definand ceea ce clientii vor, traducand asta intr-o singura limba a companiei si productia finala produsul sau serviciul sa se intalneasca intr-o cerere originala.

De altfel aceste standarde sunt centre ale industriei de automobile, ei pot indeplinii succesul serviciului si organizatiile bazelor productive in alte industrii

c) Pregatirea

Cele mai multe companii petrec intre 18 luni si trei ani invatand cerintele standard, instruind personalul companiei dezvoltand si indeplinind sistemele de acord si monitorizand plecarea spre succes a acestor sisteme, prioritar fiind arhivarea.Este posibil ca sistemele sa apara mai devreme de 18 luni, dar atunci trebuie sa fie furnizate resurse

importante incluzand personalul financiar (informatia managementului) si cele mai importante, comiterea unei decizii cheie marcata de companie.

d) Inscrierea

Unul dintre sistemele de acord este determinat sa faca posibila folosirea sistemului de audit intern al companiei, dar compania aceasta nu este pregatita sa continue arhivarea QS 9000. Inscrierea este rezultatul unei demonstratii catre o organizatie independenta a auditului incat sistemele existente sa continue munca efectiva. Pe scurt sa continue sa furnizeze servicii utile realizand scopurile stabilite pentru toate sistemele si/sau ariile.

Inscrierea include selectarea arhivarului. Un ajutor aditional pentru continuarea fabricatiei inregistrarii QS 9000 este acela ca ei vor obtine seria standardelor de inregistrare ISO 9000.

Acordarea poate fi importanta pentru compania care urmareste inregistrarea QS 9000 sa determine cum certificatul de inregistrare poate fi folosit. Daca un al doilea scop al companiei este sa intalneasca inscrierile internationale impuse fara alte industrii, special din Uniunea Europeana, atunci este necesar ca o companie sa selecteze un arhivar acreditat. Acreditarea este ceea ce arhivarul obtine dupa ce demonstreaza programul lor de inscriere cuprinde inregistrarile ISO 10012, criteriu pentru corpurile de certificat al sistemului calitatii. Cateva agentii internationale de acreditare a recunoasterii sunt: NACCB (consiliul National de Acreditare pentru certificatul corpurilor) din UK, RvA (Road var Acreditare) din Dutch Netherlands, RAB (Registrar Accreditation Board) din statele Unite (singura organizatie nonguvernamentala) si SCC (Consiliul Standardelor din Canada).

De curand asociatia pentru inscrieri, IRCA (consiliul Asociatiei Internationale de inscrieri) a fost formata sa accepte cu usurinta inscrierea intre tari diferite.

Este important sa recunosti asta in Statele Unite, acolo exista o acreditare separata pentru inscrierile QS 9000.

Alte consideratii cum ar fi expertiza industriei de inscrieri, capacitatea de a intalni programul companiei, castigurile si intretinerile programului de inscriere trebuie sa fie cantarite inainte ca acea companie sa inscrie. Daca exista probleme semnificative pentru client unei companii sa obtina inscrierea QS sau ISO, atunci compania trebuie de asemenea sa fie determinata, daca clientii lor prefera o inscriere particulara. Binenteles in toate registrele de acreditare se intalneste un set minim de inscrieri, aceasta rezultand din sisteme comparative si aceasta trebuie sa fie in legatura cu cerinta clientului intr-o inscriere particulara pentru a prevenii nevoia unor inscrieri multiple.

e) Intretinerea

Odata inregistrate compania se dedica increderii in sistemul calitatii sa continue imbunatatirea intretinerea in favoarea clientului si trebuie sa mentina acest statut. Costurile indirecte a pierderii Situatiile Firmelor de Inscris QS sau ISO sunt recalculate in termenii ultimului client confidential si cu reputatie.

Intretinerea include evaluarea acceptarii de catre cel care inscrie catre cerintele standard, chiar daca insasi cerintele sunt controlate si clarificate (aceasta se intampla in 1994 cu revizia celor 1987 de versiuni ale celor trei standarde ale seriilor ISO 9000). Ea este responsabilitatea companiei sa asigure ca sistemul lor ramane in conformitate si aceasta este facilitata de standarde, direct prin Corectitudine si cauza Actiunii Preventiva.

Intretinerea inscrierii QS/ISO include de asemenea costurile directe catre inscriitor. Aceste costuri trebuie sa determine prioritatea selectarii unui inscriitor cu cateva confidente, astfel incat ei nu-l vor schimba fara aprobarea lor.

TIP: O data inscrise, multi inscriitori vor fi incantati de „a transforma”o inscriere de la un inscriitor acreditat similar pentru una mai semnificativa decat aprecierea initiala. Cu gandul acesta poate fi strategic benefic sa identifice cativa inscriitori acceptabili sa intretina programele incat poate fi folosita inscrierea initiala si indeplinita.

QS 9000, calitatea Sistemelor Inscrierilor, este un sistem Automat al managementului dezvoltat printr-un efort cooperativ de catre fabricile de automobile din Statele Unite, bazate pe standarde internationale ISO 9000 si ISO 9001. Grupul Activ al Industriei de Automobile(AIAG) este clientela/ „de pretutindenii a QS 9000. AIAG este cuprinsa de reprezentantii pentru numeroase sectoare de fabrici pentru urmatoarele organizatii:

AlliedSignal

Caterpillar

Chrysler*

Coltec Industry

Eaton

EDS

Federal Mogul*

Ford

General Motors*

Goodyear

IBM*

Johnson Controls

Kesley Hayes

LTV Steel

Navistar

Rockwell*

Sealed Power

TRW

Este important de spus ca inainte ca inscrierile seriilor internationale standard ISO 9000 sa fie infatisate QS 9000 este standardul prescris.

Nota: Organizatiile de inregistrare QS 9000 se extinde spre anul 2006, in timp ce retragerea standardului specific ISO 9000 a anului 1994 (ISO 9001,9002....) este in 15 decembrie 2003.

Prescrierile implica faptul ca cerintele specifice QS 9000 sa defineasca cateva cauze si elemnte ISO 9001/ISO9002/1994 sa fie adresate, astfel prescris sistemului managementului...QS 9000 include o serie de documente pentru care indeplinirea argumentatiei. QS trebuie intalnita, acestea sunt formele cerintelor(PPAP, APQP, SPC, FMEA, MSA, QSA...de asemenea aplicabile la ISO/TC 16949 + sancionile interpretative. Suplimentar chiar daca clientul OE14 are setul propriu de cerinte specifice, furnizorul trebuie sa faca o adaugare in QS 9000 (numita cerinta specifica).

Este o cerinta a QS 9000 ca organizatie cautoare de inscrieri trebuie sa aiba si alte indepliniri sau sa fie inscrisa de ISO 9001/ISO 9002:1994 (sau ISO 9001:2000)-citeste indeplinirile din pag. 3 ale standardelor QS 9000.Aceasta este o omisiune uzuala cand incepe indeplinirea pag.3 pentru QS 9000 editia 1998 "Versificatia conformitatii catre ISO 9001(sau ISO 9002 pentru furnizorii care nu sunt responsabili de proiectul oricarui produs, furnizand oricarui client semnat in acest document)" este o conditie necesara pentru inscrierea QS 9000.

Cerinte

Productia si procesul Consimtamantului Partial (PCP) este un document cerut direct pentru a pune in aplicare, in timp ce renumitul QS 9000, ca urmatoarele documente sunt Manuale documentare, Planingul Avansat al Calitatii si Planul de Control (PACPC), Auditul Sistemului Calitatii (QSA), Analiza Sistemului de Masuratori (MSA), Controlul Procesului Statistic(SPC), analizarea Efectului si Modulului de Incapacitate (FMEA).

APQP, FMEA si MSA, depinzand de arhivarul d-voastra, pot fi construite ca cerinte si nu ca documente de referinta sau ca indrumar.

Si QSA trebuie completat prioritar la auditul de inscriere

Daca compania voastra este un prim furnizor al QEM-urilor, QS-9000 este o cerinta.

De asemenea al doilea si al treilea furnizor sunt incurajati puternic sa intalneasca cerintele QS – 9000 incluzand o posibila inscriere (alternativ ISO TS/16949)

Exista furnizari aditionale ale QS 9000 si acestea depind de natura a ceea ce organizatia d-voastra furnizeaza:

Pentru semiconductori, vezi Aprovizionarea specifica

Scule si echipamente, vezi aprovizionarea (TE 9000)

Certificarea unui Sistem de calitate in conformitate cu standardul ISO 9001 prezinta un inalt interes pentru organizatiile in sesi, pentru furnizorii lor, pentru clienti si pentru autoritatile sattului, organisme legislative in ansamblu.

O problema majora o reprezinta lipsa instruirii in domeniul asigurarii calitatii; asa cum nu se poate realiza o inspectie specienla fara CTC, asa nu se poate vorbi nici de implementarea unui sistem al calitatii fara oameni instruiti in acest domeniu.

Problema instruirii trebuie privita de agentii economici ca fiind o problema prioritara, atat la nivelul conducerii cat si la nivelul sefilor de compartimente si la restul angajatilor.

Necunoscand beneficiile si importanta introducerii sistemului in firma, multi directori sunt refractari la eforturile responsabilului AC si ale organismelor de certificare, ajungand chiar sa se opuna acestui tip de certificare.

Un alt factor des intalnit este confuzia intre asigurarea calitatii si calitatea produsului cei interievati nefiind convinsi de sistemul calitatii.

Clientii solicita produse cu caracteristici care sa le satisfaca necesitatile si asteptarile si sunt exprimate prin termenul de cerinte ale clientului.

Deoarece necesitatile se schimba si datorita presiunilor competitiei si procesului tehnic, firmele sunt obligate sa-si imbunatateasca continuu produsele si serviciile.

Una din problemele de stricta necesitate ce trebuie luata in considerare de agentii economici este aceea ca nimeni nu poate exporta in cele 15 tari membre ale UE fara respectarea standardelor europene obligatorii. Pentru un producator care doreste sa exporte in UE solutia este sa apeleze la serviciile unor organisme de certificare din strainatate, dar care are reprezentanti si din tara de origine.

Certificarea permite firmelor sa participe la licitatiile importante si sa ocupe pozitii importante in negocierile cu partenerii de afaceri.

Libera circulatie a produselor in UE decurge din doua principii fundamentale:
referirea la standarde

recunoasterea reciproca, conform caruia un produs fabricat legal si declarat conform ce cerintele esentiale (standard europeana – standard national armonizar cu standardul europeana) trebuie acceptat de toate Statele Membre.

Standardele si folosirea lor

Definitia standardelor

Un standard este un document, acceptat de consensuri si aprobat de un corp standard recunoscut.

In Europa aceste corpuri sunt: CEN CENELEC si ETSI. Acest document furnizeaza reguli , ghidari sau caracteristici pentru productie, activitati sau rezultatele lor. El se indreapta spre obtinerea gradului optim pentru ordinea certificatului intr-o piata. Exista standarde de tipuri diferite, standarde de productie etc.

Sunt facute printr-un proces numit standardizare cu participarea (tuturor) grupurilor interesate.

Daca nu existau standarde, ne-am fi dat seama curand. Standardele aduc o enorma contributie multor aspecte ale vietii noastre, desii adesea aceasta contributie este invizibila.

Cand exista o absenta a standardelor a caror importanta este adusa acasa. de exemplu ca si consumatori ai produselor, observam cand ei sunt incompatibili cu echipamentul pe care noi deja il avem, sunt nesigure sau periculoase. Cand produsele intalnesc asteptarile noastra, noi tindem s-o luam ca si garantie. Suntem in general surprinsi de rolul jucat de standarde la nivele ridicate ale calitatii, sigurantei, eficientei, increderii si abilitatii interschimbarii furnizand beneficii la un cost economic.

Standardele sunt documente, intelegeri voluntare care stabilesc criteriile importante pentru productie, servicii si procese. Standardele, de aceea ne ajuta sa ne asiguram ca produsele si serviciile sunt potrivite pentru scopul lor si sunt comparabile si compatibile.

Aceasta este adevarata pentru standardele Europene. oricum, pentru ca un standard sa fie European, trebuie sa fie adoptat de una din organizatiile standard Europene si sa fie disponibil publicului.

Standardele Europene se dezvoltata cand exista o nevoie insemnata de industrie pe piata sau nevoie publica. De exemplu , industria poate avea nevoie de un standard sa asigure interoperabilitatea unui produs sau serviciu.

Piata poate folosi un Standard sa se asigure ca este corecta competitia.

Publicul va beneficia după un standard care a îmbunătățit calitatea și siguranța unui produs sau serviciu. Standardele Europene sunt de asemenea dezvoltate să ajute oamenii să se supună politicii legislației Europene ca o singură piață.

De fapt majoritatea standardelor sunt dezvoltate pentru o combinație de motive și dau multe beneficii diferite, celor care risca.

Rolul standardelor

După cum deja se știe directivele Noii Aprecieri nu conțin informații despre cum esențialele cerințe ar putea sau ar trebui să fie îndeplinite.

Pe de altă parte un mecanism pentru susținerea practicii stabile și sigure și pentru diseminarea rezultatelor muncii tehnice comune și negocierii, n-ar fi trebuit să fie inventată; standardizarea și standardele au fost prezente pe piața de mai mulți ani.

De mulți ani standardizarea a fost recunoscută ca fiind cheia relațiilor organizațiilor economice până când ea este folosită de industrie, în relațiile publice.

De asemenea standardizarea furnizează o bază pentru aprecierea conformității procedurilor care au intenția de a permite producțiilor de a accesa piața sub cele mai bune condiții posibile din punctul de vedere al procedurilor și aceluiași consumuri.

Este de asemenea important de a sublinia faptul că standardele Europene sunt înlocuite progresiv de standardele Naționale.

Standardele Europene de aceea au avantajul clar al facilitării celor trei mișcări și permiterea economiilor considerabile ale formei.

Noua apreciere a directivelor stimulează cerințele esențiale pentru orice întrebări. Armonizând standardele, furnizează specificații detaliate în termeni ai obiectelor cu privire la realizarea practică a cerințelor esențiale.

Un Standard nu este necesar pentru a acoperi toate cerințele esențiale a unei directive. El nu trebuie să fie doar una, sau selectată, cerințele esențiale sunt adresate de către standardele armonioase.

Standardele armonioase sunt sub toate circumstanțele aplicativei voluntare.

Standardele armonioase au propunerea importantă de a ajuta fabricile să asigure presupunerea conformității către cerințele esențiale conținute în directive.

Consiliul European subliniază nevoia de transparență cu privire la pregătirea regulilor tehnice și standarde.

Cu gândul aceste, directiva (83/189/EEC, acum reprezentată de directiva 98/34/EC) a fost propusă să stabilească o procedură pentru proviziile în domeniul a Standardelor tehnice și regulilor.

El a fost agreat să extindă practicarea recurgerii standardelor cu comunitatea Europeană și de asemenea cu Aria Europeană Economică la fel ca o bază pentru o legislație tehnică armonioasă.

3) Importanța standardelor pentru companii

În cadrul companiei:

Nu de a inventa propriul volan dar folosirea soluțiilor existente (gasite în standarde) care au fost deja gândite.

Producând propria procedură într-o linie cu care este normală în altă parte, deci acea cooperare este mai simplă și cumpărarea mai ieftină

Munca mai eficientă, repetând folosirea aceleiași soluții

Folosind cerințele recunoscute în câmpul de lucru, spre exemplu calitatea și siguranța ca un criteriu.

Din exterior:

A face posibil aducerea produselor in piete deoarece ei se intalnesc des cu cerinte, asta fiind important in piata (si de asemenea se intalnesc si cu standardele cerintelor).

Dandu-le confidentele clientilor:produsul (si sau metoda productiei) se intalnesc si cu cerintele acceptate.

4. Care sunt beneficiile afacerilor ale standardelor?

Beneficiile afacerilor standardelor pot fi grupate sub patru titluri genetice

Norma

acordarea costului efectiv

increderea clientului

reducerea datoriilor produsului

riscul managementului

apararea

Costul optim

reducerea costurilor de transport

interoperabilitatea produsului/procesului

flexibilitatea in lantul stocului

cel mai bun sistem practic si management

Maximizarea produsului

imbunatatirea rapiditatii pietei

acceptarea produsului

produsul viu al ciclului managementului

Oportunitati de afaceri

dezvoltarea unor noi piete si viitoare

schimbarea influentei tehnologiei

evolutia influentei industriei

competitia structurii regionale/internationale.

a)Costurile

- reducerea tranzactiei costurilor

productiile se alatura unui set standard care este capabil sa demonstreze calitatea si increderea, chiar daca pe parcurs inspira incredere si confidenta.Cand este procurat un component, produs sau serviciu, cumparatorul are nevoie numai de referirea standardului, chiar daca legal, standardele nu impun nici o obligatie a aderarii.

Oricum, dispozitiile pot permite "prezumtia conformarii" pentru produse supunandu-se cu standardele sigure.

Aceaste dispozitie nu e posibil sa fie pastrata simplu in timp ce amandoua produsele standard inca nu pot demonstra conformitatea. In unele piete standardele pot fi referite direct in dispozitie si termenii de contract pot de asemenea sa insiste in conformitate cu un standard.

Conformitatea cu standardele pune fabricantii in imposibilitatea de a demonstra eficienta tehnologiei lor proprii, furnizandu-le o flexibilitate si mai buna.

Asigurarea clientului si obligatia redusa a productiei

Siguranta si alte standarde ajuta la linistea clientilor ca produsul este sigur, de incredere si de o calitate inalta, chiar cu toate acestea producatorul si produsul in sine pot fi necunoscute clientului.

Aceasta sporeste acceptarea produsului si marimea pietei.

Alte standarde au efecte similare pe credibilitatea si recunoasterea produsului.

Standardele furnizeaza un limbaj comun pentru unitati si metode de testare si metodele de comunicare acceptate care demonstreaza ca firma este implicata in sanatate,

siguranta si regulile de mediu. Aratand asta produsul se conformeaza sigurantei acceptate, iar alte standarde pot reduce responsabilitatea pentru defectele produsului.

Administrarea riscului

Standardele isi pot dobandi o pozitie legala, facandu-se referinta direct sau indirect, in relatarea comertului, contracte si regulamente. In particular standardele de consens formale sunt documente privilegiate pentru legislatie, care poate include protectie antiincredere. Firmele pot reduce riscul lor de la actiuni legale, inclusiv politica competitiei, prin folosirea standardelor.

Guvernarea

Standardele procedeu ajuta la definirea procedurilor interne pentru organizatii. Aderarea la asemenea standarde este o cerinta cand se liciteaza pentru contracte, particular in arena de provocare publica.

v) Cum sa gasesti un standard – folosirea Website-ului?

Ex: trebuie sa tastezi concentratia substantei X in materialul Y. Te intrebi daca exista de asemenea o metoda de masurare standardizata pentru asta. Cum o descoperi?

Multe metode de determinare sunt supuse in standarde oficiale. Poti cauta in cataloage institutelor de standardizare. Prin cuvinte cheie, sa vezi daca exista o asemenea metoda.

Un catalog de laborator special poate fi de asemenea gasit pe internet. Poti atunci cumpara standarde (de la toate tarile chiar standarde internationale si europene) de la institute de standarde nationale.

Stii ca exista un standard si il poti cumpara de la orice „Corp European de Standardizare Nationala” dar asta nu este de ajuns. Tu nu stii insa daca standardul este folosit in practica.

Standardul a fost creat de partile interesate si au existat ocazii vaste de consultanta, se poate astepta ca exista de asemenea suport pentru un asemenea standard.

Dar acesta nu merge intotdeauna fara sa se inteleaga de la sine.

Cateodata exista alte standarde competitive. Deasemenea nu stii inca, daca standardul a fost definit prin lege este chiar constrans de cerintele clientilor de laborator, sau este pur si simplu voluntar. In asemenea cazuri prin internet sau folosind cuvinte cheie, poti cauta mai multe informatii in CEN, CENELEC, ETSI, ISO, IEC, ITU, WeBSITE_URI

VII) **Interesele SME in aplicarea standardelor si in participarea la procesul standardizarii.**

Cand problemele standardelor sunt puse in discutie printre SME –uri apar imediat doua intrebari De ce? si Cum?

Daca analizam rezultatele retelei Europene de mici afaceri, cercetatorii trec in revista SME-urile, aproximativ 60% din SME-euri sunt de acord ca standardele si standardizarile sunt probleme foarte importante, aplicarea standardelor ramane o problema pentru SME-euri.

Daca marile companii au resursele umane si financiare interne sa aplice standarde internationale, Europene si nationale relevante, este o poveste complet diferita pentru SME-euri.

Amandoua intrebarile necesita explicatii de ce SME-urile trebuie sa foloseasca standardele si cum pot sa le aplice in structura lor.

De ce ar trebui SME-urile sa foloseasca standardul d-voastra?

Înainte de a investiga beneficiile standardelor și numai când SME-urile sunt interesate, ar trebui să luăm în considerare faptul că percepția și beneficiile standardelor sunt văzute diferit conform țărilor Europene

1) Diferența percepției standardelor de SME-uri acordate țărilor și activităților.

Dacă într-o inspecție KAN în 2000, 57% SME-uri declarau că folosesc standardele Europene, iar 43% pe cele internaționale, interesul variaza în mare măsură.

În Irlanda 90% din SME-uri au răspuns trecerii în revistă inițiate de comisie, fiind de acord că standardele și standardizarea erau probleme foarte importante, oricum în Germania în afara de aceia care au răspuns, numai 40% au fost de acord. Diferențele de țară există de asemenea când considerăm standardele ambiante.

Data națională valabilă pentru ISO 14001 în unele țări arată că procentajul SME-urilor certificate, variaza de la 80% în Elveția la 36% și 25% în Suedia și Marea Britanie.

Alta variație a interesului standard în SME-uri depinde de activitate. Importantă este de asemenea relatată activităților de export și cu cât un SME va exporta cu atât problemele standard nu vor mai fi importante.

De fapt comparând standardul este o cale sigură să ai propriul produs CE marcat. Ca să aibă această marcă producătorul trebuie să declare că produsul „se conformează”. Dar directivele sub noua aprobare sunt toate generale și de aici în acolo o declarație de conformitate nu este sigură fie pentru producător, fie pentru client.

În acest sens, cum standardele sunt create sub cerința directivei, folosirea standardelor este o cale ușoară și sigură să urmeze cerințele esențiale ale Directivei.

În atingerea acestor puncte, folosirea standardelor poate fi un beneficiu grozav pentru toți în mod special pentru SME-uri.

2) Beneficiile standard

Vom considera 3 tipuri de standarde:

standard de produs și servicii

standarde QMS

standarde de mediu

Standardele de produs și servicii

Beneficiile standard există pentru toți suportii, inclusiv SME-uri. Să menționăm încă o dată pe cei care urmează pe cineva:

simplificarea creșterii varietății produselor și procedurilor în viața umană

controlul varietății și folosirea eficientă a resurselor materiale, umane și energetice

compatibilitatea și comunicarea capacității interschimbării

siguranța, sănătatea și protecția vieții și a mediului înconjurător

reducerea gradului de nesiguranță a pieței

protecția intereselor consumatorilor și comunității

fitness pentru intenție

eliminarea barierei comerțului

protecția furnizorului și utilizatorului cerinței în cazul unei dispute legale (Directiva 83/374/CEE)

În contextul SME-urilor, standardele permit întreprinderilor mici și mijlocii să se întrecă cu marile întreprinderi ca ele să poată vinde la același nivel cu cele mari, folosind standardul.

Folosirea standardelor în comerțul trans-frontierei este esențială și considerând evoluția contactelor internaționale pentru SME-uri, ea devine crucială pentru ele. Aproape o treime din toate SME-urile relatează un număr de creștere al contractelor de afaceri internaționale în ultimii 5 ani, întinzându-se de la 30% pentru micro întreprinderi la 50%

pentru întreprinderile mijlocii. Importanța folosirii aceluși standarde ca marile companii este confirmată de percepția competiției a SME-urilor. Majoritatea dintre ele consideră competiția ca este în principal bazată pe serviciile clientului și calitatea produsului iar prețul este clasat abia pe locul III.

Deși prețul nu este factorul major în competiție, reducerea costului nu poate fi de neglijat.

Trebuie să scoatem în evidență faptul că buna folosire a standardelor reduce costul operației și această reducere este mai puternică atunci când standardele sistemului calității sunt implicate.

Această reducere de cost se aplică în mai multe sectoare:
variația produsului/produselor mai mici
riscul redus în exporturi, în aprovizionarea clienților mari
protecția legală

Standardele din seria ISO 9000

În 1987 ISO a publicat prima ediție a standardelor din așa numita serie 9000 privind managementul calității:

trei standarde pentru asigurarea calității: ISO 9001, ISO 9002 și ISO 9003 conținând cerințe ce pot constitui baza pentru certificare
un ghid privind managementul intern al calității – ISO 9004
un ghid pentru aplicarea acestor standarde – ISO 9000

Termenele și definițiile din sfera managementului calității sunt stipulate în ISO 8402

Între timp, ISO/TC 176 „Managementul calității și asigurarea calității” a publicat în anul 2000 o revizuire a standardelor din seria 9000.

- ISO 9001 conținând cerințe pentru sistemele managementului calității
- ISO 9004 conținând linii directoare pentru îmbunătățirea performanței
- ISO 9000 conținând principiile de bază ale managementului calității și o listă explicativă a termenilor

În 2001 va fi publicat un nou standard pentru auditori:

- ISO 19011 conținând principiile pentru auditori privind sistemele de management al calității și mediului.

În completarea acestui set de standarde vor fi publicate alte ghiduri de practică și broșuri pentru a păstra informații relevante din standardele și ghidurile pe cale de dispariție.

ISO 19011:2000 este utilizat atunci când urmăriți implementarea unui sistem de management care conferă încrederea în conformitatea produsului dvs. cu cerințele stabilite sau specificate. În acest moment, acesta este singurul standard din familia ISO 9000 potrivit cerințelor caruia sistemul dvs. de calitate poate fi certificat de o agenție străină. În înțelesul standardului, termenul „produs” cuprinde servicii, materiale procesate (produse), hardware și software destinate sau cerute de clientul dvs.

Cinci secțiuni din standard se referă la activități care trebuie luate în considerare la implementarea sistemului. În acest sens, veți descrie activitățile dvs. pentru furnizarea produselor și puteți exclude părțile din secțiunea „Realizarea Produsului” care nu sunt aplicabile operațiunilor dvs. Ce se întâmplă cu cerințele din celelalte pentru secțiuni?

Sistemul de management al calitatii, Responsabilitatea managementului, Managementul resurselor si Masurarea, analiza si imbunatatirea? Implementati-le tuturor organizatiilor si veti demonstra cum le aplicati propriei dvs. organizatii in propriul manual al calitatii sau alta documentatie.

Toate impreuna, cele cinci sectiuni ale ISO 9001:2000 definesc ceea ce ar trebui sa faceti in mod consistent pentru a furniza propriile produse, astfel incat sa fie conforme cu cerintele statutare si reglementarile aplicabile. Mai mult, veti cauta sa mariti satisfactia clientului prin imbunatatirea propriului sistem de management al calitatii.

ISO 9004:2000 este folosit pentru a extinde beneficiile obtinute din aplicarea lui ISO 9001:2000 asupra tuturor partilor interesate sau afectate de operatiunile dvs de afaceri. Prin „parti interesate” se inteleg angajatii dvs., patronii dvs., furnizorii si societatea in general.

ISO 9001:2000 si ISO 9004:2000 sunt armonizate in structura si terminologic pentru a va asista in trecerea lina de la unul la altul. Ambele standarde aplica o abordare bazata pe proces.

Procesele sunt recunoscute ca fiind alcatuite din una sau mai multe activitati conexe care necesita resurse si care trebuie gestionate astfel incat sa se atinga rezultatul predeterminat. Rezultatul unui proces poate constitui in mod direct introducerea in procesul urmat si produsul final este deseori rezultatul unei retele sau a unui sistem de procese.

Cele 8 principii ale managementului calitatii enuntate in ISO 9000:2000 si ISO 9004:2000 reprezinta baza pentru imbunatatirea performantei subliniate in ISO 9004:2000.

Majoritatea noilor utilizatori obtin beneficii masurabile la inceput in procesul de aplicare a cerintelor standardului in propriile operatiuni. Aceste beneficii initiale sunt in general datorate imbunatatirilor in cadrul propriei organizatii si comunicarii interne. Beneficiile s-au consolidat in principal prin intermediul auditului intern efectiv si prin revizuirea de catre management a performantei sistemului. La fel ca toate sistemele, acesta fie se imbunatateste, fie devine mai putin efectiv. El nu ramane static pentru o perioada mare. Atunci cand adoptia ISO 9001:2000, trebuie sa luptati pentru satisfactia clientilor dvs. si pentru a continua imbunatatirea sistemului de management al calitatii. Imbunatatirea continuu este un proces de crestere a eficacitatii organizatiei dvs. in vederea indeplinirii propriei politici de calitate si a propriilor obiective de calitate. ISO 9001:2000 prevede planificarea si gestionarea de catre dvs a proceselor necesare imbunatatirii continue a sistemului dvs de management al calitatii. ISO 9004:2000 furnizeaza informatii utile trecand peste ISO 9001:2000 in imbunatatirea eficientei operatiunilor dvs. Se recomanda obtinerea de informatii din diverse surse, atat interne cat si externe, pentru a evalua corespunderea propriilor obiective ale sistemului calitatii. Acesta informatie poate fi de asemenea utilizata pentru imbunatatirea performantei propriilor procese.

Unele organizatii isi pot dezvolta sistemele de management prin extinderea structurii ISO 9001:2000 si includerea cerintelor ISO 14001:1996, Sisteme de management ale mediului.

Cerintele de structura si organizationale ale celor doua sisteme de management au fost concepute pentru a fi compatibile.

B2) Fundatia Europeana pentru Managementul Calitatii

Mai mult de 10 ani EFQM ajuta afacerile europene in realizarea de produse mai bune si in furnizarea de servicii mai eficiente prin utilizarea efectiva a practicilor de management de la cel mai inalt grad.

Activand in tari cu cei mai exigenti si diversi oameni de afaceri si consumatori. Membrii nostrii utilizeaza pentru imbunatatirea continua a rezultateilor lor, sisteme avansate de masurare a performantei in principal EFQM Excellence Model. Scopul lor este de a asigura un mediu de lucru mai bun si de a furniza clientilor cea mai buna valoare a calitate.

Evaluatorii folosesc RADAR Scoring Matrix (matricea de evaluare/apreciere) pentru a aloca puncte fiecarui subcriteriu din EFQM Excellence Model.

RADAR consta din patru elemente: Rezultate, Abordarea, Desfasurarea, Evaluarea si Revizuirea si de bazeaza pe rationamentul ca o organizatie excelenta:

- Va determina Rezultatele pe care urmareste sa le atinga, ca parte a propriei politici a procesului de elaborare a strategiei. Aceste rezultate vor reflecta nevoile prezente si viitoare ale factorilor interesati
- Va planifica si va elabora un set integrat de Abordari temeinice pentru a atinge rezultatele solicitate
- Vor desfasura abordarile intr-un mod integrat pentru a asigura implementarea totala;
- Vor evalua si vor revizui abordarile si desfasurarea prin monitorizarea si analiza rezultatelor atinse si a activitatilor de studiu in desfasurare. In final, vor identifica, vor stabili prioritati, vor planifica si vor implementa imbunatatiri acolo unde este necesar.

Evaluatorii apreciaza punctajul pentru fiecare subcriteriu de facilitati luand in considerare Abordarea, Desfasurarea, Evaluarea si Revizuirea. Ei punteaza fiecare subcriteriu de rezultat prin considerarea perfectiunii si a scopului produselor prezentate. Luand in considerare cei patru factori enuntati, evaluatorii utilizeaza RADAR scoring matrix pentru a aloca un procent de apreciere perfectiunii rezultatelor si scopului si obtin un procent de apreciere total pentru fiecare subcriteriu de rezultat.

EFQM se dedica ajutarii organizatiilor de a-si imbunatatii performanta. EFQM Excellence Model (anexa2) nu este un cadru prescriptiv. El recunoaste faptul ca exista mai multe abordari pentru atingerea unei excelente organizatii sustinute. In cadrul acestei abordari neprescriptive exista cateva concepte de baza care sustin EFQM Excellence Model.

Comportamentele , activitatiile sau initiativele bazate pe aceste concepte sunt de regula cunoscute ca Management al Calitatii. Sintagma "Management al Calitatii" este utilizata in prezenta brosurii tocmai in acest sens. Ordinea acestor concepte nu are nici o semnificatie, iar lista lor nu este exhaustiva sau invariabila. Conceptele se vor schimba pe masura ce organizatiile excelente se vor dezvolta si se vor perfectiona.

Cele noua casute in Modelul EFQM corespund criteriilor utilizate pentru evaluarea progresului organizatiei spre excelenta.

Pentru usurinta se folosesc Facilitatorii si Rezultatele pentru a grupa criteriile.

Criteriile de facilitare sunt afectate de modul in care sunt atinse rezultatele. Criteriile de rezultat sunt afectate de ceea ce a obtinut sau obtine organizatia. Sagetiile subliniaza natura dinamica a Modelului. Ele arata ca inovatia si studiu ajuta la cresterea eficientei facilitatorilor care in schimb, duc la rezultate imbunatatite. detaliile criteriilor din Model sunt reproduse in continuare.

EFQM a lansat Premiul European pentru Calitate in 1991 pentru recunoasterea companiilor care prezinta un nivel ridicat al angajamentului pentru respectarea calitatii. In 1996 Premiul a fost extins si la categoria separata a organizatiilor din sectorul public. In 1997 Premiul a fost in continuare extins pentru a include si unitati operationale ca fabrici, uzine de asamblare, unitati de marketing si vanzare si unitati de cercetari. In 1997 a fost lansat si pentru cele doua categorii a intreprinderilor mici si mijlocii (SMEs) avandu-se in vedere companii cu un numar mai mic de 250 de angajati.

B3) Criteriile Baldrige

Criteriile Baldrige pentru Excelenta in Performanta permit o perspectiva a sistemelor pentru intelegerea managementului performantei. Ele reflecta practici validate, de varf ale managementului in conformitate cu care se autoevalueaza.

Acceptate atat la nivel national cat si international ca model al excelentei in performanta organizatia ar trebui sa defineasca o structura de lucru in echipa care sa fie combinatie de echipe functionale, functional-incrucisate, de proiect si imbunatatite. Fiecare echipa trebuie sa aiba un lider iar fiecare membru trebuie sa aiba o viziune clara asupra scopurilor echipei. Chiar daca definirea unei structuri in echipa se poate face usor, transformarea unor echipe noi formate in echipe super performante necesita timp si uneori ajutorul unui facilitator instruit.

Atunci cand unul dintre scopurile organizatiei dvs este sa devina una din clasa mondiala procesul de planificare strategica este cel ce conduce la realizarea acestui scop pentru ca permite analiza pozitiei curente in care se afla organizatia dvs dar si pozitia pe care trebuie sa o ocupe si totodata furnizeaza foaia de parcurs in acest drum.

Acest proces necesita crearea unei viziuni, a unor strategii-cheie, a unor obiective pe termen lung, dar si obiective anuale, planuri si identificarea unor indicatori cheie pentru urmarirea rezultatelor dorite pe masura indeplinirii lor.

Procesul de planificare strategica incepe de la varf, acolo unde echipa de manageri seniori conduce prospectarea pe fiecare caz in parte, reexamineaza si actualizeaza strategia pe termen lung si elaboreaza obiectivele necesare sprijinirii planului de realizat.

Dupa aceea conducerea distribuie aceste informatii catre sfera functionala a organizatiei ceea ce ajuta la crearea planurilor tactice si a sarcinilor functionale in sprijinirea obiectivelor. Acest proces ar trebui sa se desfasoare de sus in jos in cadrul organizatiei pana in momentul in care toate echipele au acceptat si au investit in acel plan si si-au asumat niveluri corespunzatoare de raspundere si responsabilitate pentru realizarea sarcinilor si a obiectivelor.

Sistemul operational de afaceri este procesul utilizat pentru urmarirea performantei in conditiile in care o organizatie se lupta pentru excelenta.

Sarcinile si obiectivele identificate in cadrul procesului de planificare strategica ar trebui revizuite lunar pentru a asigura desfasurarea activitatii conform planului.

Reexaminarile lunare permit luarea unor actiuni din timp atunci cand sunt necesare imbunatatiri. indicatorii de sprijinire a planului trebuie orientati si comparati cu sarcinile si obiectivele.

B4) Premiul Deming

Premiul Deming în special Premiul Deming Application, care se acorda companiilor a exercitat o influență considerabilă, directă sau indirectă asupra dezvoltării controlului/managementului calitatii în Japonia.

Companiile solicitate și unitățile companiilor au cautat noi abordări spre managementul calitatii care să îndeplinească necesitățile mediului lor de afaceri, pretinzând astfel premiul Deming.

Acele organizații au dezvoltat metode efective de management al calitatii, au elaborat structuri de implementare și au pus metodele în practică.

De cele mai multe ori cei care au primit premiul împărtășesc senzația care au trăit o experiență valoroasă și că principiile de management pentru dezvoltarea unei afaceri de succes, prin îmbunătățirea calitatii, au funcționat cu adevărat. Fiind martori la succesul acestor organizații, multe alte companii au fost inspirate să înceapă propria căutare a managementului calitatii.

Învățând de la cei care au ajuns în față, noii practicieni sunt convinși că managementul calitatii este o cheie importantă a succesului lor în afaceri și că provocarea de a obține Premiul poate reprezenta o oportunitate excelentă de a însuși metodologii de calitate utilă. Astfel managementul calitatii s-a răspândit în multe organizații, metodele sale evoluând pe parcursul anilor și contribuind la avansarea activităților de perfecționare a acestor organizații.

Acest mecanism care încurajează auto-dezvoltarea fiecărei organizații rezultă din procesul de examinare pentru Premiul Deming deși procesul în sine a atras critici potrivit cărora criteriile de examinare pentru Premiul Deming sunt neclare.

Examinarea pentru Premiul Deming nu cere ca solicitantii să se conformeze unui model furnizat de Comitetul pentru Premiul Deming. Se așteaptă ca solicitantii să înțeleagă poziția lor curentă, să elaboreze propriile lor teme și obiective, să se perfecționeze și să se transforme într-o companie de clasă mondială. Examinarea are ca obiect nu numai rezultatele atinse și procedeele utilizate, dar și eficiența care se așteaptă pentru viitor.

Examinatorii examinează, la cel mai înalt nivel, dacă temele elaborate de solicitanți sunt sau nu corelate cu propria lor situație, dacă activitățile lor sunt sau nu compatibile cu circumstanțele lor particulare și dacă activitățile lor sunt sau nu susceptibile să atingă cele mai înalte obiective în viitor.

Comitetul pentru Premiul Deming privește procesul de examinare mai mult ca pe o oportunitate de dezvoltare reciprocă decât ca pe o examinare. Chiar dacă în realitate solicitantii sunt examinați de o terță parte, abordarea din partea examinatorilor a evaluării și a judecării este de înțeles. Fiecare factor cum ar fi: atitudinea solicitantului de a îndeplini Total Quality Management (TQM), stadiul de implementare cât și efectele rezultate este luat în considerare.

Controlul Total al Calității (CTC) care a fost elaborat în Japonia, așa cum a fost prezentat mai sus, a fost reimportat în Statele Unite în anii '80 și a contribuit la revitalizarea industriilor. În timp ce conceptul de CTC era utilizat în Japonia, acesta a fost tradus ca și MTC în țările vestice. Pentru a respecta practicile recunoscute pe plan internațional, Japonia a schimbat denumirea din CTC în MTC.

În această revizuire a Ghidului Deming Prize, fosta listă a criteriilor de verificare este transformată în "puncte de vedere pentru verificare", care prezintă recomandări de activități pentru valorile MTC. Oricum, în ceea ce privește criteriile de verificare, poziția Comisiei rămâne neschimbată. Și anume, criteriile trebuie să reflecte situația din organizația fiecărui solicitant.

Nu există reușită constantă în această perioadă de schimbări continue. Nici o organizație nu se așteaptă să poată crea sisteme excelente de calitate și management doar prin rezolvarea problemelor de către alte organizații. Ele trebuie să se gândească singure, să stabilească idealuri foarte înalte, iar atingerea idealurilor să fie o provocare continuă pentru acestea. Pentru aceste companii care introduc și implementează MTC în acest fel, Premiul Deming Application tinde a fi utilizat ca instrument de îmbunătățire și transformare a managementului afacerii.

Beneficii ale Sistemelor de Managementul Calității pentru IMM-uri

Când se face o comparație între Întreprinderile Mici și Mijlocii (IMM-uri) și companiile mari, avantajul evident al IMM-urilor este că de cele mai multe ori, IMM-ul este o companie de familie, condusă de un Director, care este și patronul acesteia – care, împreună cu rudele și prietenii - lucrează pentru reușita afacerii. Toți sunt direct motivați ca prosperitatea afacerii să satisfacă și să atragă clienții/beneficiarii.

Un alt avantaj este că managementul unei astfel de afaceri este foarte informal. Sistemul este că Directorul (patronul), ca un matriarh/patriarh dă indicații verbale: cine, ce și cum face. Ceilalți respectă indicațiile sub îndrumarea sa constantă, verificând și controlând calitatea produsului/serviciului.

Afacerile mici necesită cantitate mică de documentație: în mare parte de natură financiară: facturi, chitanțe, comenzi, contracte, etc.

Un director/o directoare al unei companii mici, de obicei are experiență vastă în afacerea respectivă și este apreciat(ă) de personal pentru priceperea, înțelegerea și înțelepciunea sa. Un astfel de director are grijă de angajați ca de membrii familiei sale și nu este de mirare că toți sunt devotați și motivați față de compania "lor".

În general, astfel de afaceri au un mod sau un sistem prestabilit de a face afaceri cu succes. Dacă, pe lângă aceasta, satisfacerea clienților este un obiectiv pentru întreprindere, iar termenii de furnizare și de efectuare a plăților sunt convenabili pentru clienți, atunci sistemul din cadrul unei mici afaceri este deși eficient, totuși, este informal și foarte rar documentat corespunzător.

Dincolo de practicile afacerilor private, organizațiile guvernamentale și cele din sectorul public au modalități prestabilite de a opera. Cadrul legislativ al unei țări sau unei regiuni constituie baza pentru aceste sisteme și de obicei este foarte bine documentat, dar a cărui aplicare și eficacitate sunt greu de evaluat.

Standardele de managementul calității, cum ar fi ISO 9001:2000 *Sisteme de managementul calității*. *Cerințele* identifică acele trăsături care pot ajuta o afacere din sectorul privat sau sectorul public să satisfacă în întregime cerințele clienților săi.

Sistemele de calitate sunt pentru a evalua cum și de ce sunt realizate lucrurile, înregistrarea modului cum sunt realizate lucrurile și însemnarea rezultatelor pentru a arăta că au fost realizate în mod corespunzător. Cuvântul subliniat indică și sarcina de documentare – iar acest lucru ar putea fi nou pentru IMM-uri.

Utilizatorii, clienții și beneficiarii caută *încrederea* care le este oferită de o afacere ce dispune de un sistem de management al calității (SMC). Ei vor rămâne bucuși parteneri loiali, constanți.

Nu este intenția ISO 9001:2000 să implice uniformitatea structurii sistemelor de managementul calității sau uniformitatea documentației. Mai mult decât atât, cerințele de SMC specificate în ISO 9001:2000 sunt *complementare* cerințelor pentru produse.

În acest standard internațional, este urmată o metodologie foarte simplă și foarte eficientă:

“Planifica-Face-Verifica-Acționeaza” PFVA—elaborată de Shewhart și Deming și este cunoscută sub numele de cercul Deming. PFVA înseamnă

Planifica: stabilirea obiectivelor și proceselor necesare pentru obținerea rezultatelor în conformitate cu cerințele clienților și cu politicile organizației.

Face: a implementa procesul.

Verifica: a monitoriza și a măsura procesele și produsul în funcție de politici, obiective și specificații pentru produs și a raporta rezultatele.

Acționa: a întreprinde acțiuni pentru îmbunătățirea continuă a performanței procesului, axându-se pe calitatea produsului/serviciului.

Acest cerc va însemna procese diferite pentru organizații diferite, dar, totuși, în cadrul unui (sub)sector vor exista similitudini mari. De exemplu, fabricile de produse textile dintr-o țară vor avea multe trăsături comune ale proceselor și ale documentației. În consecință, sistemele lor de managementul calității vor avea un grad mare de elemente identice. Experiența demonstrează că IMM-urile din același sector de activitate (cum ar fi furnizorii de piese de schimb pentru mașini, lanțurile de magazine de electrice și electronice, fabricile mici de confecții încălțăminte) pot avea proceduri și SMC-uri aproape identice. Lanțurile bine-cunoscute de la nivel mondial au mers foarte departe în standardizarea proceselor lor (acesta este principalul motiv al succesului lor) și intenționează, de asemenea, să aibă și SMC identice. Un exemplu îl constituie lanțurile în franciză ale restaurantelor fast food din toată lumea.

ISO 9001:2000 specifică *cerințele* unui sistem de management al calității care poate să fie utilizat pentru aplicarea internă de către organizații, sau pentru certificare sau pentru contractare. Se concentrează asupra eficacității SMC în a răspunde cerințelor clienților și a le satisface aceste cerințe.

Aceasta specifică *cerințe* pentru un SMC acolo unde o organizație (companie, IMM, etc)

- a) are nevoie să-și demonstreze capacitatea de a furniza produsul/serviciul în mod constant, respectând cerințele clienților și cerințele normelor de aplicare, și
- b) are ca obiectiv creșterea satisfacției clientului prin aplicarea eficientă a sistemului, inclusiv a proceselor de îmbunătățire continuă a sistemului și asigurarea conformității cu cerințele clientului și cu cerințele normelor de aplicare.

Toate cerințele ISO 9001:2000 sunt generice și sunt menite a fi aplicabile pentru toate organizațiile, indiferent de tip, mărime sau de produsul/serviciul furnizat. În cazurile în care din cauza tipului organizației (IMM) și a produsului/serviciului furnizat, trebuie să reflecte asupra excluderii tuturor cerințelor ISO 9001:2000 care nu pot fi aplicate.

Clienții caută încrederea care poate să fie indusă de o afacere ce beneficiază de SMC. În timp ce respectarea acestor așteptări este un motiv pentru a avea SMC, ar putea exista și alte motive care ar putea include următoarele:

1. Îmbunătățirea performanței, coordonării și productivității.
2. Accent mai puternic pe obiectivele de lucru și așteptările clienților.
3. Îmbunătățirea continuă a calității produsului/serviciului pentru a produce satisfacția clientului.
4. Încrederea că îmbunătățirea continuă intenționată/planificată a calității produselor/serviciilor se va realiza.
5. Dovedirea în fața clienților și a potențialilor clienți a capacităților și performanței organizației (IMM-ului).
6. Apariția unor noi oportunități pe piață, în timp ce clienții existenți sunt păstrați.
7. Certificarea/Înregistrarea.
8. Posibilitatea pentru IMM să intre în competiție în condiții egale ca și organizațiile mai mari.

Documentația nu ar trebui să însemne birocrație sau hârhogărie excesivă sau lipsă a flexibilității.

Este adevărat că standardele de asigurare/management al calității au fost inventate pentru companiile mari cu producție în serie. Totuși, prin rafinarea acestora de-a lungul anilor, acestea au fost făcute aplicabile și pentru IMM-uri. Edițiile consecutive ale seriilor de standarde ISO 9000 (1987, 1994, 2000) au fost revizuite pentru a încorpora extinderile și îmbunătățirile propuse. Cele mai importante îmbunătățiri sunt: creșterea importanței implicării și dedicării managerilor, participării angajaților a îmbunătățirii continue a proceselor.

Calitatea trebuie să devină PRIMĂ PRIORITATE. Planurile de afaceri ar trebui să înceapă cu stabilirea unui obiectiv de CALITATE, planificarea calității. Companiile obișnuiau să stabilească obiective financiare, obiective de vânzări și obiective pentru dezvoltarea noilor produse. Obiectivele calității, dacă ar fi existat, ar fi fost undeva printre nivelele inferioare ale organizației, și nu s-ar fi aflat printre priorități. Acum, s-a reafirmat că obiective reale (de preferabil măsurabile) de calitate trebuie să se afle între primele obiective ale unui plan de afaceri. Planificarea calității trebuie să includă procesul de desfășurare, care identifică ce trebuie făcut pentru a realiza obiectivele de calitate și cine este responsabil pentru îndeplinirea îndatoririlor, și cine asigură oferirea resurselor și a cursurilor de formare pentru a face aceste acțiuni. Nu numai că directorul executiv trebuie să participe la acest proces de desfășurare – pentru că procesul implică și asigurarea resurselor și el este singurul care poate face acest lucru – dar este nevoie și de a analiza PERSONAL desfășurarea.

O altă metodologie foarte eficientă este, de asemenea, urmată în acest scop: **AUDITUL INTERN AL CALITĂȚII**. Auditele de management și financiare au constituit, în general, bunele practici cu mult înainte de introducerea Sistemelor de Management al Calității. În timp ce auditele externe ale calității, de obicei audite realizate de terți, reprezintă cheia pentru obținerea unei certificări de la un organism acreditat de certificare, auditele interne sunt importante pentru a determina dacă sistemul de managementul calității stabilit este în conformitate cu aranjamentele și cerințele planificate ale întreprinderii și dacă este implementat și menținut eficient.

Un cerc PFVA modificat poate să fie aplicat procesului de audit intern pentru a înțelege mai bine efectele sinergetice ale cerințelor ISO 9001:2000 cu privire la procesul de îmbunătățire continuă prin acțiuni corective și preventive:

Planifica: a planifica și a conduce program de audit imparțial în conformitate cu relevanța produselor și importanța proceselor care sunt auditate.

Face: a determina cauzele pentru neconformitățile identificate sau potențiale.

Verifica: a monitoriza și a măsura procesele și produsele acțiunilor întreprinse pentru remedierea neconformităților identificate.

Acționa: rezultatele auditului sunt puse la dispoziție ca bază de plecare pentru revizuirea managementului și pentru întreprinderea acțiunilor de îmbunătățire continuă a performanței procesului și de ajustare a sistemului de managementul calității la calitatea produsului/serviciului.